

Poštnina plačana pri
pošti 1317 Sodražica

Suhorobar

80/ XV, januar–februar 2013

Glasilo občine Sodražica

VSEBINA

- 3 **ŽUPANOVA STRAN**
Tehten razmislek o aktualnem stanju
- 4 **AKTUALNO**
Vsebinsko bogata seja občinskega sveta
Statistika rojstev v domači občini
- 5 **IZ POSLANČEVE ZAPISNICE**
Kako rešiti krizo
- 6 **DOBRODELNA AKCIJA**
Vnovična solidarnost
Sodražanov
- 7 **ŠOLA / VRTEC**
O domovini
Devetošolci o umetnosti
Zimske radosti v naravi
- 10 **DRUŠTVA**
Tradicija v kuhinji Šedržank
Veselo decembrsko dogajanje
O sodraški mladini
- 13 **MLADI**
Vse o Glasbeni mineštri
- 14 **ŠPORT**
Zaključevanje sezone za ŠD Extrem
Zimska liga v futsalu
Nogomet za punce
Košarkarski in rokometni utrinki
- 17 **KULTURA**
Kulturne misli naših šolarjev
Vez med Goršetom in Plečnikom
Pesnica in pisateljica Ana Porenta
Za božič smo gostili Slovenski oktet
- 22 **VAŠA STRAN**
Spomin na Dražgoše
- 23 **NOVIČKE IZ KNJIŽNICE**
Akcija ali romantika?

Foto na naslovnici: Žiga Lovšin

Odvečna kultura?

Piše: Nina Pirc Vovčko, urednica

Ima danes sploh še kdo čas in voljo, da se ukvarja s kulturo, ko pa je doma in po svetu toliko problemov? Gospodarstvo tone, politiki so vsak dan bolj sprti, korupcija cveti, dela za poštene pa ni. Se ob vsem tem sploh še kdo z veseljem odpravi v gledališče ali na razstavo, na koncert ali, čisto preprosto, na šolsko proslavo ob kulturnem dnevu? Odločitev je v največji meri prepuščena posamezniku in njegovi naravnosti, vendar bi po izvrstnem obisku prireditve v zadnjem času ocenila, da je tistih, ki se z veseljem udeležujejo kulturnega dogajanja, presenetljivo veliko.

Kultura pa je pravzaprav mnogo več od umetnosti, saj zajema tudi znanost in tehniko in – morda najpomembneje – odnos, ki ga imamo do sebe in drugih. Je spoštovanje in pristnost in dostojanstvo slehernega. Zato kulturni človek ni nujno tisti, ki se udeležuje kulturnih dogodkov, pač pa tisti, čigar dejanja so vsak dan obarvana z namenom, da pri sebi in drugih goji in razvija nekaj lepega, dobrega. Lahko bi rekli, da je kultura prizadevanje za lepši in boljši svet, le-to pa se kaže v drobcih trenutkih našega vsakdana.

Če se boste ustavili ob razmišljanju učencev iz zadnjih razredov OŠ, boste v tokratnem Suhorobarju o kulturi lahko prebrali tudi takšne zapise: »Kultura je del nas, nastaja med nami, potrebna je za boljše odnose, zaradi nje smo lahko različni ...« Morda so šolarji res še mladi in ne razumejo dobro, »kako se svet vrti«, a v njihovem pogledu se zrcali slutnja, da je kultura tudi odgovornost. Odgovornost vsakega od nas, ki jo ima do sebe in drugega. Ta se začne pri čisto preprostih, vsakdanjih rečeh: bom pozdravil soseda ali bom pogledal proč? Bom prazno plastenko odvrnil v koš ali bo pristala nekje ob poti? Bom pazil na svoje izražanje tudi tedaj, ko bom v spletni klepetalnici podpisan samo z vzdevkom?

Morda je številčen obisk prireditve izraz tega, da obiskovalci iščemo in se trudimo odkrivati lepoto, rast in napredek v svojem življenju in okolju. Da postajamo aktivnejši in prevzemamo odgovornost. Da se tudi na ta način borimo proti temi in brezupu, v katera je več kot očitno potonila naša družba. Če nam po končani prireditvi uspe delček kulturne izkušnje ponesti še v naše domove, pa smo najverjetneje dosegli bistvo: podarjenim semenom lepote, ljubezni, topline in svetlobe smo omogočili, da vzkalijo in bogatijo naš vsakdan in naše odnose.

Tako je tokratno, februarско izdajo Suhorobarja obarvala prav kultura. V njej poleg prispevkov šolske mladine najdete še zapis in risbo, ki pripovedujeta o posebni vezi med našim kiparjem Francetom Goršetom in arhitektom Jožetom Plečnikom, pa pogovor s pesnico in pisateljico Ano Porenta in še mnogo drugih prispevkov, za katere njihovi ustvarjalci upamo, da bodo v vaše domove prinesli delček srčne omike. Prirčno vabljeni k branju!

NASLEDNJI SUHOROBAR

Rok za oddajo gradiva je **29. 3. 2013**. Suhorobar izide **25. 4. 2013**.

Gradivo, predloge in vprašanja nam lahko pošljete na naslov:

suhorobar@gmail.com

Navodilo za oddajo prispevkov:

- Besedila naj bodo v formatu .doc oziroma .docx, fotografije v formatu .jpg z dodanimi komentarji. Prosimo, da navedete tako avtorja prispevka kot avtorja fotografij.
- Identičnih prispevkov, ki so bili že objavljeni oz. so namenjeni za objavo v drugih medijih, ki pokrivajo območje občine Sodražica, ne bomo objavili.
- Pri prispelom gradivu si pridržujemo pravico do krajšanja in drugih uredniških popravkov.

Razumeti duh časa

Piše: Blaž Milavec, župan

Konec prejšnjega leta ni nastopil konec sveta, nedvomno pa smo stopili v obdobje prevetritve obstoječih političnih, ekonomskih in socialnih struktur. Če osredotočimo naš pogled le na Slovenijo, lahko zaključimo z ugotovitvijo, da je pač do tega enkrat vendarle moralo priti. Iskreno sam dvomim v razne vstaje in prekucije, saj gre po mojem le za proces menjave generacij na mestu vladanja in vodenja države (enako kot v času študentskih vstaj leta 1968, nato konec 80-ih in v začetku 90-ih) in kot tak ne prinaša nekaj posebnega in novega, predvsem pa ne nekaj tako zelo boljšega. Ob tem se spomnim na izrek nekega francoskega misleca, ki je bil sicer zelo kritičen do oblasti, vendar ni hotel podpreti študentske revolucije v Franciji konec šestdesetih let (za razliko od sedaj naše seniorske kulturne in intelektualne elite). To jih je zelo začudilo, še bolj pa njegov odgovor na to: »Ah, zakaj pa bi vas podprl, ker vem, da boste čez deset let točno takšni, kot so tisti, proti katerim zdaj tako kričite.« Zdi se, da je imel še kako prav.

Vendar če vseeno pogledamo v duhu današnjega časa pri nas, glede na situacijo in delovanje naše države (žal ni problematična le politika, ampak v veliki meri tudi določeno uradništvo in pravosodje), se moram strinjati s spremembami, ker razumem jezo in bes ljudi. Nemoč in stiske mnogih, ki jih je polom našega gospodarstva in politike pripeljal v slab ekonomski in socialni položaj, so nepošteno in nedopustne. Vsekakor je ravno zato po drugi strani nedopustno in nepošteno bogatenje politične in gospodarske elite, ki je, ne le v zadnjih letih, ampak celih dvajset in celo več let načrtno ali nenačrtno pobirala desetino iz narodovega zaslužka (več deset milijard evrov, ki so se očitno kar sami namenili dopustovat na razne otoke in oaze, je le del te vsote). Kdo so ti in kako se jim je to lahko sploh posrečilo, so vprašanja, ki zadevajo celo državo. Vendar jih bom tokrat pustil ob strani. Osredotočiti se je namreč potrebno na nas: kako in zakaj smo to dopustili? Na to vprašanje si bo moral na koncu odgovoriti vsak sam, sam ponujam le razmišljanje, ki je vsaj delno pravo, lahko pa po mnenju koga povsem napačno. To sodbo prepuščam vam.

Mislim, da gre vzroke iskati predvsem v sistemu vrednot. Ne govorim le o temeljni vrednostni shemi, ki jo zelo dobro povzema deset božjih zapovedi, ampak želim pokazati na neko drugo našo »vrednoto«, ki je med nami zelo razširjena in se je kar vsi skupaj in vsak po malem bolj ali manj pogosto poslužujemo. Pravzaprav ni vrednota (zato v navednicah), pač pa slabost. Državo pojmuje kot institucijo, ki jo je treba izkoristiti dokler nam služi, potem pa jo je treba samo še j..., kot bi z ne ravno lepim, a zelo nazornim izrazom rekli nekateri naši zdomarji. Moljenje države se namreč ne kaže le v odsvajanju premoženja s strani tajkunov in druge elite, pač pa tudi s strani mnogih, ki neutemeljeno, predvsem pa brez nuje in potrebe izkoriščamo vse možne pravice in ugodnosti. Vse to je počasi gradilo zdajšnjo krizo.

Žal se Slovenci (še) ne znamo iti države. V nas je namreč še zelo prisotna kri naših prednikov, ki so se verjetno zaradi preživetja morali prilagoditi in v stilu Martina Krpana ali pa slavnega ljubljanskega župana Hribarja pred stoletjem državo predvsem izkoristiti in prevarati (po domače »okol' pr' nest«), da so lahko obstali. Ker smo pač to počeli stoletja v času vladanja tujih gospodarjev od Habsburžanov do Karadžordževićev in seveda tudi pod Titom, se tega nikakor nismo mogli odvaditi potem, ko smo kar naenkrat imeli svojo državo. To se odlikava tudi v ugotovitvi, ki jo je že pred mnogimi leti izrazil ekonomist Mencinger, da je za normalno delovanje države, tako kot smo si jo zamislili (delovanje celotne javne uprave, vključno z našimi občinami in celo shemo institucije od sociale, kulture do šolstva in vrtcev ter z vso paleto pravic, ki se jih udejanja preko plačevanja iz javnih sredstev), potrebnih minimalno 4–5 mio ljudi. Se pravi, da smo taki, kot pač smo, predragi ali pa premalo učinkoviti. Enostavno ne moremo porabiti več, kot zaslužimo. Če pa ima vmes nekdo še zelo dolge prste, pa se račun sploh ne izide.

Osebnostno mislim, da je Slovenija imela, in upam da še vedno ima potencial, da kljub majhnosti deluje in se razvija kot gospodarsko bogata ter pravna, predvsem pa socialna država z velikim čutom do resnično potrebnih in zapostavljenih skupin in slojev prebivalstva, po drugi strani pa z zelo majhno toleranco do tistih, ki izkoriščajo pravice in ugodnosti sistema, a vanj ne vložijo toliko, kot bi lahko. Predvsem pa bi morali reči stop izkoriščanju države, posledično pa predvsem ljudi za ozke privatne interese posameznikov, strank ali skupin. To je predpostavka za spremembe in pot iz krize. Glavnina sprememb nato ne bi smela biti usmerjena v novo politično in pravno ureditev ter ustanavljanju ne vem že katere nove stranke, ampak bi morala biti usmerjena v reformo gospodarstva v najširšem smislu. Po mojem mnenju bi morali v Sloveniji kot prioriteto postaviti razvoj in delovanje majhnih in srednjih podjetij ter obrti. Taka oblika gospodarstva zanesljivo prinaša dolgotrajno ekonomsko in finančno stabilnost, organizacijsko fleksibilnost, manjšo občutljivost na negativne vplive ter napredek. Če bo vendarle veliko večji del prebivalstva vpet v podjetniško razmišljanje in delavnost, bo več odgovornosti tudi na drugih področjih. To seveda ne bo povšeči marsikateri politiki, ker bo potem narod bistveno manj dovzeten za razne naivne ideje in pobude. Navaditi se bo moral skrbeti zase in za svoje bližnje, naloga države, občin in drugih ravni oblasti pa bi morala biti le v ustvarjanju primerne (podjetniškega) okolja ter vzpostavljanja oz. zgraditve ustrezne infrastrukture ter zagotavljanju splošne, okoljske, pravne in socialne varnosti in sistema ustreznega nadzora. To vsekakor ne pomeni preusmerjanje v zgolj hlastanje po zaslužku in deloholizem, pač pa v odgovorno in zavzeto delo vsakega posameznika z močno socialno in družbeno noto, ki bo morala temeljiti na predpostavki, da so vse dobrine (ne le materialne) sad truda in prizadevanj vseh, ne le dolžnost enih ter pravica drugih.

S 13. redne seje občinskega sveta

Piše: Darja Vetrin

Svetniki so na zadnji seji v letu 2012 sprejeli dva rebalansa proračuna, in sicer za leti 2012 in 2013. Sprejeli so tudi, da se skupni občinski upravi, ki pokriva delovanje občinske inšpekcije in redarstva, pridruži še Občina Dobropolje. Prav tako je občinski svet sprejel predlog novih cen komunalnih storitev ter subvencijo občine tako za komunalne storitve kot za pitno vodo. Sprejeti so bili tudi sklepi, da vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča ostane za leto 2013 nespremenjena, da se cene za programe predšolske vzgoje v sodraškem vrtcu s 1. 1. 2013 znižajo, potrdili so Letni program športa za leto 2013 in podali soglasje k imenovanju direktorja Zdravstvenega doma Ribnica.

Rebalans proračuna za leti 2012 in 2013

Svetniki so bili seznanjeni z razlogi za spremembo rebalansa za leto 2012, in sicer med bistvene dejavnike za spremembo sodi drugačen prikaz porabe sredstev ob enaki realizaciji pri projektu »Vodovod–kanalizacija Lipovšica–Ribnica«, ki je bil skupen projekt z Občino Ribnica. Delež Občine Sodražica, ki je bila tudi nosilka projekta, je 15 %, delež Občine Ribnice pa 85 %. V letu 2012 je ostal nerealiziran projekt »Ureditev centra Petrinci«, saj nismo uspeli pridobiti sredstev sofinanciranja na razpisu za obnovo vasi. Realizirana pa sta bila še dva velika projekta, in sicer »Gradnja Športne dvorane Sodražica z dozidavo vrtca ter ureditvijo okolice« ter »Kanalizacija Žimarice«. Skupno so v letu 2012 znašali prihodki proračuna Občine Sodražica 3.112.876 EUR, od tega 1.479.409 EUR davčni prihodki in 168.441 EUR nedavčni prihodki, za 54.726 EUR je bilo kapitalskih prihodkov (prihodki od prodaje zemljišča). Transferni prihodki, kamor sodijo sredstva iz državnega proračuna in evropska sredstva ter transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij so znašali 1.410.300 EUR. Odhodki v letu 2012 so znašali 3.175.768 EUR, od tega v višini 1.815.932 EUR investicijski odhodki.

Svetniki so proračun za leto 2013 sprejeli že decembra 2011, tako da so ob letu obravnavali rebalans proračuna za leto 2013. Med glavne investicijske projekte v tem letu sodijo »Rekonstrukcija regionalnega vodovoda«, »Kanalizacija Sodražica–Zamostec«, »Komasacija Gora«, »Energetska sanacija javne razsvetljave« in drugi. V letu 2013 pričenjamo tudi z začetkom novelacije Občinskega prostorskega načrta. V letu 2013 bodo prihodki proračuna Občine Sodražica znašali predvidoma 3.064.474 EUR, od tega 1.501.092 EUR davčni prihodki in 158.055 EUR nedavčni prihodki, za 80.000 EUR naj bi bilo kapitalskih prihodkov. Transferni prihodki, kamor sodijo sredstva iz državnega proračuna in evropska sredstva ter transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij, so predvideni v višini 1.325.327 EUR. Proračun na odhodkovni strani za leto 2013 znaša 3.014.972 EUR, od tega je 1.585.420 EUR namenjenih za investicijske odhodke.

Nove cene komunalnih storitev – na čakanju

Precej razprave je bilo okoli predloga višjih cen komunalnih storitev že na resornih odborih, nadaljevala pa se je tudi na seji občinskega sveta. Predlog novih cen je predstavil in zagovarjal direktor Komunale Ribnica Bojan Trdan in bil z argumenti dovolj prepričljiv, tako da so svetniki potrdili nove, višje cene komunalnih storitev, ki se niso spreminjale že vse od leta 2006. Konec decembra 2012 pa je vlada sprejela spremembo uredbe, s katero določa način obračunavanja cen komunalnih storitev, tako da nove cene komunalnih storitev, sprejete na decembrski seji, niso stopile v veljavo. Komunala Ribnica mora pripraviti nov predlog cen, skladen z določbami popravljene uredbe.

Vrtec od januarja cenejši

Občinski svet je na zadnji seji v letu 2012 sprejel novo – nižjo ceno predšolske vzgoje v sodraškem vrtcu. Od januarja 2013 znaša ekonomska cena za otroke v oddelkih 1. starostnega obdobja 412,00 EUR na mesec, za otroke v oddelkih 2. starostnega obdobja in otroke v kombiniranih oddelkih pa 343,00 EUR na mesec. Cena se je znižala za nekaj več kot 3,5 % za otroke, ki obiskujejo oddelek 1. starostnega obdobja, za dobrih 6 % za otroke, ki obiskujejo oddelek 2. starostnega obdobja, ter za 9,5 % za otroke, ki obiskujejo kombinirani oddelek. Znižanje cene je posledica nižjih stroškov dela, ki so posledica zniževanja plač v javnem sektorju, spremenjene vrste in števila oddelkov ter večjega števila otrok v vrtcu.

Direktor Zdravstvenega doma Ribnica

Zdravstveni dom Ribnica že skorajda eno leto išče direktorja. Ob poteku mandata dosedanjemu direktorju Janezu Rusu, se je slednji odločil, da te funkcije ne bo več opravljal. Na zadnji razpis za prosto delovno mesto direktorja ZD Ribnica je vendarle prispela ena prijava, in sicer Željka Valčiča, k imenovanju katerega so vse občine ustanoviteljice podale soglasje. Odprto pa je ostalo vprašanje, kaj je s finančnimi obveznostmi, ki jih ima Valčič do sedanjega delodajalca in jih je ob njegovi menjavi službe potrebno poravnati.

Ob koncu leta je Občina Sodražica namenila 800 EUR Občini Duplek za sanacijo posledic poplav. Namesto poslovnih daril in pogostitev ob koncu leta pa je namenila 1000 EUR naši občanki Andreji Škufca in njenemu partnerju, ki jima je požar uničil dom in večino premoženja.

OBVESTILO O JAVNEM RAZPISU

Občina Sodražica obvešča, da je na spletni strani www.sodrazica.si ter na oglasni deski Občine Sodražica objavljen

**javni razpis za
sofinanciranje
programov športa**

v Občini Sodražica za leto 2013.
Razpis je objavljen do 22. 3. 2013.

Občina Sodražica
obvešča, da je

**mesečni sejem
na trgu v
Sodražici
vsako četrto
soboto v
mesecu.**

Organizator sejma je
Ticmont,
Danila Sojič s.p.

VPIS OTROK V VRTEC PRI OŠ SODRAŽICA za šolsko leto 2013/2014

Starše in zakonite zastopnike otrok obveščamo, da OŠ dr. Ivan Prijatelj Sodražica objavlja razpis za vpis predšolskih otrok v vrtec za šolsko leto 2013/2014 (vpis z dnem 1. 9. 2013).

Obrazci **Vloga za vpis otroka v vrtec** so na voljo v vrtcu, v tajništvu šole in na šolski spletni strani pod rubriko Dokumenti/Obrazci. **Izpolnjene obrazce za vpis oddajte v tajništvo šole v času razpisa od 21. 2. 2013 do 31. 3. 2013.**

V primeru, da bo prijav za sprejem otrok v vrtec z dnem 1. 9. 2013 več, kot je prostih mest v vrtcu, bo o sprejemu otrok odločala Komisija za sprejem otrok.

Starši bodo o sprejemu otroka v vrtec pisno obveščeni do konca meseca junija 2013.

Vsi starši, ki ste v preteklem šolskem letu oddali vlogo za sprejem otroka v vrtec, pa otrok ni bil sprejet, v novem šolskem letu vlogo oddate ponovno.

Dodatne informacije lahko dobite osebno v tajništvu šole in v enoti vrtca ali na telefonski številki:

01/835 05 50 (tajništvo šole)
in **01/835 05 65** (vrtec).

Demografska statistika

Piše: Petra Marn, foto: Shutterstock

V letu 2012 se je rodilo 29 otrok, od tega 18 deklic in 11 dečkov. Če pogledamo število rojstev po mesecih, ugotovimo, da so se po štirje otroci rodili februarja, maja in

septembra, po trije julija, avgusta in oktobra, po dva januarja, aprila in junija ter eden v mesecu marcu in decembru. Tako imamo 10 prvorojencev (5 deklic in 5 dečkov), 11 drugorojenih (8 deklic in 3 dečke), 7 tretjerojenih (4 deklice in 3 dečke) in 1 četrtojenko.

Podatki po vaseh pokažejo, da je bilo 14 otrok rojenih v Sodražici, 5 v Globeli, 3 v Žimaricah, 2 v Ravnem Dolu in po eden v Jelovcu, Zamostcu, Lipovšici, Zapotoku in Kržetih.

Objavljamo imena otrok, katerih starši so dovolili objavo v Suhorobarju. Starši so deklice poimenovali: Polona, Zala, Žana, Manca, Klara, Rebeka, Neja, Tea, Neža, Nina, Tajda, Tisa, Ana, dvakrat pa zasledimo ime Eva. Dečke so poimenovali: David, Aljaž, Matej, Timotej, Domen, Sergej, Billal, Svit, Marcel in Nejc.

IZ POSLANČEVE ZAPISNICE

Politična kriza – kako iz nje?

Piše: Jože Tanko, poslanec SDS

Z izstopom Državlanske liste (DL) iz koalicije vlada nima več večinske podpore v Državnem zboru (DZ), zaradi česar ni zagotovljeno sprejemanje zakonov in drugih aktov, kar ima lahko precejšnje posledice za državo. Da se bo izstop zgodil, se je napovedovalo že dlje časa, počakati je bilo treba samo primeren trenutek in izbrati najbolj javnomnenjsko učinkovit način.

Poslanci DL so s svojim ravnanjem in odločitvami že nekajkrat pred tem pokazali, da jim je malo mar za dogovorjene odločitve in so javno nasprotovali celo predlogom, ki sta jih pripravila njihova ministra Šušteršič in Pličanič. Nekajkrat so zastavili tudi vso svojo politično moč za predloge opozicije, ki so imeli velike finančne posledice.

Ko so se konec lanskega leta odpravile vse blokade, ki so preprečevale spremembe v upravljanju z državnim premoženjem, in ko je ustanovitev »slabe banke« postala dejstvo, zadnje dileme je odpihnilo ustavno sodišče, je bilo potrebno poseči po zadnjem razpoložljivem orodju, po diskreditaciji predsednika vlade Janeza Janše. Za to je bila ponovno uporabljena Komisija za preprečevanje korupcije (KPK). In ponovno z obtožbo suma korupcije. Kot v primeru Patria, ki ga že nekaj let spremljate po sodiščih in se kar noče končati. Čeprav sta bila ključna akterja – tedanji minister za obrambo Karl Erjavec in tedanji načelnik general štaba Albin Gutman – na sodiščih že pred leti oproščena, pa proces proti Janši

še kar teče, čeprav ga ni bilo sploh nikjer zraven. In tudi oba sta dejala, da o izvedbi posla ni bil niti obveščen.

Očitno niso bistvena dejstva, pomembno je, da nekdo izreče sum in že se začne neusmiljen postopek političnega uničenja. Nista pa ta dva primera poskusov uničenja Janše in SDS edina, v katera so nas potegnili. Prav gotovo se vsi spomnite afere orožje ali pa obtožbe o pripravi državnega udara in Depale vasi. Na koncu, ko minejo leta, se ne ugotovi in ne dokaže nič.

To kaže, da sta Janša in SDS že dolgo označena kot sovražnik države št. 1, ki ga je potrebno na vsak način uničiti. Sredstvo ni pomembno, važno je le, da jih ni. Pa se v vsem tem času trudimo, da bi država delovala bolje, bolj pravično, da ne bi velelopovi in maherji jemali, državljani pa te lopovščine nemo spremljali in plačevali zapitek. Vsi tisti, ki zagovarjajo t. i. nacionalni interes, imajo od tega velike koristi samo zato, ker imajo v njem samopostrežbo in vzamejo iz njega toliko, kot jim ustreza. Potem pa sledijo dokapitalizacije bank in družb v državni lasti z našim, javnim denarjem. Namesto da bi državno premoženje ustvarjalo dobiček, ki bi ga porabljali za razvoj, potrebuje dodaten denar, da lahko sploh funkcionira. Leta 2011, ki naj bi bilo referenčno leto uspešnega dela znamenite AUKN, je država prejela 15-krat manj dividend, kot je bilo izpeljanih dokapitalizacij. Odgovarjal pa ni nihče. Razlog za vse je bila kriza.

Jasno je, da tako ne gre naprej. Da je potrebno narediti red in realizirati odgovornost. Žal so Virant, Erjavec in Žerjav kmalu po začetku bitke popustili in nasedli. Ker pa so z umikanjem iz vlade povzročili vladno krizo, so prav oni tisti, ki morajo prevzeti odgovornost. Eden od njih naj se da izvoliti za predsednika vlade, pripravi program in sestavi koalicijo in delajo naj naprej. Ne z nami, ampak s tistimi, ki šarijo po t. i. nacionalnem interesu.

SODRAŽICA POMAGA

Dobrodelni koncert za pomoč Andreji in Vinku

Za skupino pobudnikov piše: Majda Kovačič Cimperman, ravnateljica; foto: Milan Glavonjič in Nataša Arko

*Upanje je kot nočno nebo;
nikdar ni tako temno,
da ne bi uzrli kake zvezde.
(O. Feuillet)*

V nedeljo, 9. 12. 2012, je v novi športni dvorani v Sodražici potekal dobrodelni koncert za pomoč Andreji in Vinku Škufca, ki sta po požaru, ki ga je povzročil kratek stik na električni napeljavi, nenadoma ostala brez doma.

Andreja (rojena Levstek) izhaja iz Sodražice. Bila je učenke naše OŠ v letih od 1985 do 1993. Že v rosi mladosti je dokazala, da ji je glasba pisana na kožo. Zelo rada je prepevala in tudi zelo lepo je pela. Znala je igrati na vrsto instrumentov.

Bila je nepogrešljiva v šolskem pevskem zboru in solo petje ji je bilo že takrat izziv. Kasneje so jo življenjske poti vodile med glasbenike. Sodelovala je z več skupinami in ansambli kot pevka ali ustvarjalka besedil. Tako smo njeno ime lahko zasledili pri ansamblu Odmev, Štrardonarji, Ribniški pušeljc in Zdomarji.

Leta so tekla in pot je Andrejo odnesla na Dolenjsko, natančneje v Brezov dol pri Ambrusu, kjer sta si z možem Vinkom ustvarila topel dom. Skoraj popolno življenjsko srečo pa je v torek,

13. novembra 2012, prekinil nesrečen dogodek, ko sta v požaru izgubila svoj dom, vse premoženje in ljubke živali.

Ko smo v Sodražici izvedeli za nesrečo, smo bili zelo pretreseni. V hipu sem se odločili, da bomo Andreji pomagali po svojih močeh. Že v naslednjih dneh smo na šoli zbrali nekaj sredstev. Prav tako so aktivnosti potekale med občani Sodražice. Nekateri so pomagali z denarjem, drugi z delom in potrebnim gradbenim in drugim materialom.

V prvem tednu po nesrečnem dogodku se je na Občini Sodražica sestala skupina pobudnikov za pomoč v Sodražici, ki deluje že od leta 2010. Bili smo enotni, da pomagamo po svojih močeh. Takoj smo začeli z aktivnostmi in organizacijo dobrodelne prireditve. Vse glasbene skupine in posamezniki, ki so kadarkoli sodelovali z Andrejo, so se takoj odzvali povabilu. Tudi ostale skupine so bile pripravljene dodati svoj prispevek. Povabilu se je odzval tudi moderator Marko Modrej.

Tako smo v nedeljo, 9. decembra, novo športno dvorano v Sodražici napolnili številni domačini in drugi obiskovalci, ki so bili pripravljene pomagati.

Nastopile so številne glasbene skupine in posamezniki: Ansambel Franca Miheliča, Tamburaški orkester Sodražica, Ansambel Roka Žlindre, Ivan Hudnik, Otroški in mladinski pevski zbor Osnovne šole dr. Ivan Prijatelj Sodražica, Ribniške mažoretke, Ansambel Ribniški pušeljc, Kvintet 7, Bend 501, Ansambel Srčev as, Natalija Hočevar – miss Panonike Harmonike in Pero Lovšin. Koncert so popestrili tudi glasbeniki iz občine Ivančna Gorica, in sicer moški pevski zbor iz Ambrusa ter Ansambel Krjavelj. Skupaj z Ansambelom Zdomarji je zapela tudi Andreja. Ker je v požaru izgubila tudi kitaro, so ji člani ansambla Zdomarji podarili novo in vso pripadajočo opremo.

Na koncertu, v organizaciji skupine pobudnikov Občine Sodražica in

Osnovne šole dr. Ivan Prijatelj Sodražica, je bilo s prostovoljnimi prispevki zbranih 3096,24 EUR. Denarno pomoč bosta zakonca Škufca namenila za izgradnjo novega toplega doma, v katerem naj bi ponovno zaživela njuna sreča.

S svojo prisotnostjo, sodelovanjem in prispevki smo v Sodražici znova dokazali, da dobrodelnost niso le besede. Iskrena hvala vsem, ki ste na kakršenkoli način pomagali in sodelovali pri dobrodelni prireditvi, ter vsem, ki ste bili dobrodelni, v imenu pobudnikov za dobrodelnost v Sodražici.

Zahvala

Mala dejanja nas delajo velike.

S soprogom Vinkom sva prej povedano izkusila decembra.

Toliko nesebičnih dobrih del, toliko tolažilnih in spodbudnih besed, ki so nama dale upanje in voljo, da lahko znova postaviva dom, ki nama ga je vzel požar.

Vedno znova in vsakemu lahko govoriš le hvala, saj druge besede za hvaležnost ni.

Torej: še enkrat hvala Občini Sodražica, na čelu katere je g. Blaž Milavec, OŠ dr. Ivana Prijatelja, ki ji odlično ravnateljuje ga. Majda Kovačič Cimperman, PGD Sodražica, TD Sodražica, sekciji Šedržank, vsem krajanom Sodražice in okoliških vasi.

V takih trenutkih se zavemo, da res nikoli nismo sami, a žal nas morajo na to vse prevečkrat spomniti ravno nesrečni dogodki. Bodimo drug drugemu v oporo vse dni v novem letu in v letih, ki še prihajajo!

Andreja in Vinko Škufca

Iz govora ob prazniku dneva samostojnosti in enotnosti

Piše: Aleksandra Marijanović, koordinatorica proslave

Dan samostojnosti in enotnosti je v Sloveniji državni praznik, ki ga praznujemo 26. decembra. Na ta dan obeležujemo razglasitev rezultatov plebiscita, ki je potekal 23. decembra 1990 in na katerem je skoraj 95 odstotkov udeleženih volivcev na vprašanje »Ali naj Slovenija postane samostojna in neodvisna država?« odgovorilo pritrdilno, s čimer se je začela osamosvojitve Slovenije. Na začetku se je praznik imenoval le dan samostojnosti, od leta 2005 pa se imenuje dan samostojnosti in enotnosti, saj naj bi na ta dan Slovenci namreč pokazali največjo mero enotnosti v svoji zgodovini.

Kaj pa danes? Smo še enotni? Znamo še ceniti samostojno domovino, ki smo si jo tako želeli in do katere je vodila težka in dolga pot? Pri pouku angleščine v osmem razredu smo se pogovarjali o tem, kako Slovenci vidimo ljudi iz drugih držav. Pri našem delu pa smo na spletu našli tudi precej o tem, kako nas vidijo drugi. Tujci nas pohvalijo, da smo delavni in pošteni, da lepo skrbimo za urejenost svoje hiše in okolice, da cenimo svoj jezik in kulturo, da zelo dobro govorimo tuje jezike, da smo dobri športniki in da lepo pojemo. Učence in mene so te pohvalne besede zelo razveselile, zamislili pa smo se, ko smo prebrali, da smo zavistni in sebični,

da nismo nikoli z ničimer zadovoljni. Nek ameriški poslovnež je zapisal, da pri svojem dolgoletnem delu v Sloveniji še nikoli ni srečal Slovenca, ki bi rekel, da je zadovoljen s svojo plačo, ali ki bi povedal kaj lepega o slovenski državi ali vladi. Slovenci svojo državo enačimo s politiko. Pa vendar domovina je in mora biti nad vsakodnevnim dogajanjem, ki ga spremljamo v medijih.

Kaj pa potentakem sploh je domovina? Znani slovenski duhovnik in psiholog Anton Trstenjak je zapisal: »Dom ni v hiši, kjer človek domuje, ampak je dom v človeku, ki v tej hiši prebiva.« Če njegove besede malo spremenimo, lahko rečemo, da domovina ni v državi, kjer prebivajo ljudje, ampak je domovina v ljudeh, ki v tej državi živijo. Domovina torej niso samo lepe gore, gozdovi, reke, morja, tudi druge države imajo vse to. Domovina smo ljudje. Saj je vendar res, da če v tujini zahrepenimo po domovini, zahrepenimo predvsem po ljudeh, na katere smo navezani.

Zato vam želim, da bi v prihajajočem letu bili res enotni, domovini bolj naklonjeni in da bi si za pletenje lepih vezi doma v družini, šoli ali službi znali vzeti več dragocenega časa, za katerega vsi vemo, da še prehitro mine in nam vsako leto hitreje prinese te čarobne dneve, ko je v srcih in domovih toplo. Da bi le tako bilo vse leto 2013.

Dan odprtih vrat na gimnaziji in srednji šoli Kočevje

Piše: Jasna Janež

Devetošolci bodo morali kmalu izbrati srednjo šolo, na kateri se bodo šolali naslednja 4 leta. Bližajo se vpisi, potekajo informativni dnevi in dnevi odprtih vrat, ko šole svojim bodočim dijakom lahko predstavijo svoje programe, prednosti in vzdušje na šoli.

Tudi na naši Gimnaziji in srednji šoli Kočevje smo, kot vsako leto, pripravili dan odprtih vrat, na katerem smo se predstavili z različnimi programi, delavnicami in še marsičem. Letos smo bodočim dijakom in njihovim staršem vrata naše šole odprli v četrtek, 31. 1. 2013.

Ob 17. uri so se učenci in starši posedli v predavalnico, kjer jih je nagovorila ravnateljica šole, mag. Meta Kamšek. Nato so v razredih sledili prikazi dejavnosti posameznih programov. Pri kemiji in fiziki so se izvajali zanimivi poskusi, pri tujih jezikih si je bilo mogoče ogledati predstavitev govornih nastopov dijakov v treh tujih jezikih. Prav tako so bili v tej učilnici razstavljeni izdelki 1. letnikov, t. i. scrapbooki. Pri matematiki si lahko raziskoval kote v krogu. To je le nekaj dejavnosti, ki so se ta dan odvijale v prostorih Gimnazije Kočevje. V avli je bila razstava lesnih izdelkov, tu se je odvijala tudi likovna delavnica, dogajanje pa so popestrili glasbeni in plesni nastopi naših dijakov. Nekaj dijakov naše šole se je prelevilo v novinarje. Devetošolce in njihove starše smo spraševali po imenu, priimku, kraju, od koder prihajajo, če si bodo ogledali še kakšno šolo, kako jim je všeč naša stavba in še veliko drugega. Večinoma so učenci prihajali iz Kočevja, Ribnice in iz okolice teh dveh krajev. Prav tako je veliko dijakov povedalo, da jim je šola všeč in da si bodo za lažjo odločitev ogledali še kakšno. Ob 18.30 je v avli potekal kratek zabavni program s pogostitvijo in tako se je naše potovanje po šoli zaključilo.

Sama sem sodelovala kot novinarka. Menim, da bi bilo obiskovalcev lahko še več, sicer pa mislim, da je naš dan uspel. Upam, da so devetošolci in njihovi starši izvedeli kaj novega o naši šoli in začutili vzdušje, tako da se bodo lažje odločili za nadaljnje šolanje.

KOLENDAR PRIREDITEV V MARCU IN APRILU 2013

5. marec, stara dvorana OŠ

Zaključek literarnega natečaja *V iskanju identitete: kdo sem?* Iskanje lastne podobe in osebnega izraza za učence osnovnih šol iz Sodražice, Ribnice in Loškega Potoka.

8. marec, stara dvorana OŠ

Prireditev ob dnevu žena v organizaciji OŠ Sodražica in DU Sodražica.

9. marec, dvorana OŠ

Koncert ob 60-letnici Primorskega akademskega zbora Tone Tomšič z gosti tamburaši.

22. marec, dvorana POŠ Sv. Gregor

Prireditev ob materinskem dnevu v organizaciji OŠ Sodražica.

6. april, v prostorih OŠ Sodražica, v novi in stari dvorani ter na površinah okrog nje
Dan druženja treh generacij v organizaciji OŠ ter v sodelovanju z ZP Sodražica, s posamezniki in društvi iz Občine Sodražica in od drugod.

21. april, stara dvorana OŠ

Območna revija odraslih pevskih zborov v organizaciji JSKD Ribnica.

UMETNIK NAJ BO?!

Devetošolci o umetnosti in umetnikih

Zbrala: Jelka Dežman

TJAŠA } Umetniki so ljudje, ki so posebni in se nekako
BENČINA } razlikujejo od nas, običajnih ljudi. Optimistično
gledajo na svet in se ne obremenjujejo za vsako
malenkost. Vsak človek ima drugačno veselje, tako ga imajo tudi
umetniki in to so umetnine. Prešeren je dejal o umetnosti: slep
je, kdor se s petjem ukvarja. Moje mnenje o umetnosti je, da je
to nekaj lepega, posebnega, dragocenega in veličastnega. Brez
umetnosti bi bilo prav tako, kakor da je človek brez oči in duše.

MIHA } Brez umetnosti bi bil svet dolgočasen in pust, saj
BENČINA } niso le slike in pesništvo umetnost. Umetnost so
tudi vse oddaje, ki jih gledamo, filmi, popularna, ne
le klasična glasba, zgradbe, zabavna elektronika in podobno.

Si lahko predstavljamo svet brez umetnosti? Moje mnenje je NE.
Včasih so bili umetniki zapostavljeni, nesrečni in revni (pustimo
nekaj izjem, kot so Da Vinci, Michelangelo, Händel). Nesrečni
so bili zaradi tega, ker so bili sami in zelo revni. Edino pravo
ljubezen so našli v naravi in ne v sočloveku. France Prešeren je
v svoji Glosi zapisal, da pevec živi in umrje brez denarja. Edino
bogastvo pesnikov so bile njihove pesmi, za katere so navdih iskali
v svoji nesreči in nesrečni ljubezni. Kot pravi mnogo ljudi (med
njimi je tudi Adele), največje uspešnice nastanejo zaradi nesrečne
ljubezni, ki jih žene k pisanju čustvenih in ganljivih pesmi. A danes
je zgodba popolnoma drugačna. Poznamo znane, uspešne in tudi
bogate umetnike. Danes pesnikov nimajo več za pijance, ampak za
izobražene ljudi s poslušom.

Kulturni dan v Ljubljani

Piše in fotografira: Ana Porenta

27. 11. 2012 smo se četrtošolci in petošolci iz OŠ dr. Ivan
Priatelj Sodražica ter 3. in 4. razred s podružnične šole Sveti
Gregor odpravili na kulturni dan – ogled lutkovne predstave ter
Slovenskega šolskega muzeja.

Najprej smo odšli v Lutkovno gledališče Ljubljana, kjer smo
si ogledali zanimivo predstavo Spet kosovirji!, nastalo po zgodbah
o kosovirjih, ki jih je ustvarila Svetlana Makarovič. Otroci so
bili navdušeni nad domiselno izdelanimi lutkami (marionete
v kombinaciji z igralci v vlogi lutk). Predstava se
je začela v ozadju dvorane (v Kosoviriji), nato so mali
kosovirji Glili, Glal in Gi v žlicah poleteli (po posebnem
mehanizmu) na oder, kjer so v iskanju »človekov«
spoznavali najrazličnejše dežele in bitja. Predstavo
smo izbrali za ogled, ker imajo četrtošolci na naši
šoli knjigo Kosovirja na letечи žlici za domače branje

Ljudje se starajo, vendar ne zorijo.

Izbira: A. M.

NINA } Umetnik je oseba, ki ustvarja za svoje boljše
ZGONEC } počutje ali za dobro ostalih, umetnost pa je delo, ki
nas lahko postavi v neprijeten položaj in nas prisili
k razmišljanju. Prešeren se v svoji Glosi sprašuje, kaj nam je treba
umetnikov, na koncu pesmi pa nam razloži, da v pesmih najde
mir in spokojnost. Res je, da umetniško delo ni vedno dovolj
poplačano, vendar pa se s trdno voljo da uspeti. Tudi če ostalim
tvoje delo ni všeč, je zelo pomembno, da je všeč tebi.

Prav je, da umetniki ustvarjajo, saj s tem pripomorejo k boljšemu
svetu. Pablo Picasso je nekoč dejal: Umetnost je laž, ki nam
pomaga doumeti resnico. Popolnoma se strinjam z njim, saj nam
v teh težkih časih manjka tistega resničnega pristopa k težavam.

GAŠPER } Danes je okoli nas veliko umetnikov, ki so cenjeni
KRAJEC } in občudovani. Ljudje sprejemajo njihove stvaritve
in se veselijo druženja z njimi, ker jih želijo tudi
osebno spoznati. Nekatere pa tudi danes zavračajo in jim
zapirajo okno v svet, a oni še vedno upajo, da jim bo uspelo,
ker v umetnosti je moč in v njihovih delih vsa ljubezen, lepota
in očarljivost. Iz naše doline izhaja tudi kipar France Gorše. Sam
vedno rad pogledam kakšno njegovo delo, bil pa sem tudi na
njegovi razstavi.

ANJA } Umetniki ustvarjajo zaradi svobode izražanja. Ni
ADAMIČ } jim pomemben denar, temveč občutek zadovoljstva
in notranjega miru, ki ni povezan z materialnimi
dobrinami, ampak z neko višjo silo.

in se nam je zdelo, da tako najboljšo dosežemo cilj primerjanja
podobnosti in razlik literarnega besedila in predstave (v tem
primeru lutkovne). Po predstavi smo se sprehodili po Ljubljani
(mimo tržnice, Prešernovega trga in Emončka) do Slovenskega
šolskega muzeja.

Tam smo se razdelili v dve skupini – ena skupina si je ogledala
razstavo zgodovine šolstva na Slovenskem ter aktualne razstave
o pisalnih (od dleta in kamna do »smart pen-a«). Druga skupina
pa se je udeležila ure lepopisa. Kot nazorno doživljanje zgodovine
šolstva v Slovenskem šolskem muzeju že več let uspešno izvajajo
učne ure iz starih časov. Preselili smo se v leto 1930, se oblekli v
posebne predpasnike (dekleta) in telovnike (fantje), si nadeli
narokavnike in počakali gospodično učiteljico. Gorje, da jo je
kdo poklical z »gospa«, temu so sledile kazni, kot je klečanje
na koruzi, jahanje osla, prebiranje šolskih pravil ... Otroci so
bili po uri iz starih časov precej prestrašeni (pristop in način
kaznovanja ter poučevanja učiteljice iz starih časov). Pogovarjali
smo se o tem, da je bila šola njihovih babic, še bolj pa prababic,
podobna tej, ki smo jo skozi uro iz zgodovine spoznali mi. Otroci
so bili veseli, da je današnji čas drugačen od takratnih. Polni
vtisov smo se ob 14. uri vrnili s kulturnega dne.

Ocena filma Ljubljena Jane

Piše: Anja Adamič, 9. a

Film Ljubljena Jane mi je bil, za razliko od mojih sošolcev, všeč. Ker sem ravno končala vnovično branje njenega romana Preveznost in pristranost, sem opazila veliko

podobnosti med osebami v filmu in junaki romana. Jane Austen predstavlja Elizabeth Bennet, saj je zelo razumna in včasih duhovita in zbadljiva, Thomas Lefroy je v marsičem podoben gospodu Darcyju, saj je na začetku aroganten in prevzeten, potem pa postaja vse bolj všečen in ljubezniv. Janina mati in oče sta kakor gospod in gospa Bennet, saj je mama bolj "plehke sorte," ker ji je v življenju najpomembnejše, da se njene hčere bogato poročijo, oče pa je bolj moder in podpira Jane, kadar ji mama soli pamet. Podobnost je tudi med značaji oseb obeh del, npr. z Janino sestro Cassandro, ki ima skupne točke z Jane (Elizabethino sestro), ki je mila in jo skrbi za sestrično srečo. Čeprav je v filmu veliko vzporednic z omenjenim romanom, je zgodba izvirna in očarljiva. Film ima odlične igralce, kot sta Anne Hathaway in James McAvoy, ki sta zgodbi dala pristnost in očarljivost. Njuna ljubezenska zgodba je bila iskrena. Navdušena sem bila tudi nad ostalo zasedbo, saj sem kot oboževalka Harryja Potterja najprej opazila Julie Walters in Maggie Smith. Zelo so mi bili všeč kostumi, lokacija in predvsem glasba. Povsem me je poneslo v tisto obdobje in sem med filmom kar uživala. Imela sem občutek, da je Jane na koncu postala bolj izkušena in se učila iz svojih napak, Thomas pa se je spremenil iz "mladeniča s slabim slovesom" v bolj zanesljivega in ljubečega. Zgodba me je res pritegnila in zdela se mi je zanimiva, čeprav mi je nekaj manjkalo. Res ne vem kaj, nekaj neoprijemljivega, vendar sem bila kljub temu zelo zadovoljna. Všeč mi je obdobje zgodnjega 19. stoletja, zato sem razumela vsebino in zgodbo filma.

Zdi se mi, da je bila tema primerna, saj je prav, da gremo gledat tudi kakšen film, v katerem ni streljanja in bomb, čeprav bi bila tudi popolnoma zadovoljna z Jamesom Bondom ali pa Hobitom. Film se mi je zdel ljubeč in lahko bi ga gledala še velikokrat.

Zimski športni dan v Slemenih

Piše in fotografira: Ana Porenta

Na POŠ Sveti Gregor se je zgodil težko pričakovani sneženi športni dan. Zjutraj smo odšli do improviziranega smučišča na Grabenskem hribu. Dogovorili smo se, kje je proga za vožnjo s smučmi, s sanmi in predel za hojo navzgor. Čeprav naše smučišče ni imelo vlečnice, so se otroci pridno spuščali s hriba. Nekateri smučarji so raje peščili na hrib po cesti ob smučišču, si zgoraj na snegu pripeli smuči in se peljali v dolino. Otroci so se sankali, smučali, valjali po snegu, se igrali različne igre. Vreme nam je bilo naklonjeno. Ni bilo sicer sončno, a ni bilo premrzlo in tudi sneg je lepo zdržal. Ob koncu smo se okrepili s čajem, ki ga je pripravila naša kuharica, posladkali s suhim sadjem, ki ga je prinesla Anejina babica, in se zadovoljni vrnili v šolo.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem otrokom in njihovim domačim, ki so več dni pripravljali smučarsko progo za naš športni dan.

Učenci 6. a smo pa smučali ...

Piše: Aleksandra Marijanović, foto: Marija Zupanc

Že od začetka leta so se učenci zelo veselili zimske šole v naravi. In prišel je 7. januar, ko smo se oboroženi s smučmi zbrali pred šolo in odpeljali v dom v Bohinj, od koder smo se vsak dan vozili na bližnji Vogel. Vaditelji smučanja so učence zelo pohvalili, da so pridno poslušali in zavzeto sodelovali, zato ni presenetljivo, da so vsi učenci zelo napredovali in osvojili osnovno tehniko smučanja do te mere, da se na smučišču počutijo varne in da v smučanju tudi uživajo. To so dokazali tudi s tem, da so se vsi odločili, da bodo za zimski športni dan, ki smo ga imeli 30. 1., smučali v Izverju.

Poleg smučanja smo v Bohinju izvedli tudi tehniški dan, ko so se učenci seznanili s tehniko lokostrelstva in v tekmovanju na koncu dosegli izvrstne rezultate. Čeprav je to bolj moški šport, je zmagala deklica – Tanja Govže. Popoldneve smo preživljali ob pisanju dnevnika, utrjevanju angleščine in spoznavanju geografskih značilnosti Bohinja in okolice. Na sprehodu ob jezeru smo se seznanili tudi z vplivi človeka na okolje in s pomembnostjo ohranjanja Triglavskega narodnega parka.

Poleg naštetega pa je ostajalo veliko časa tudi za druženje s sošolci in učitelji, kar je za otroke najdragocenejše. Staršev niso pogrešali, saj sem jim kar sama pomagala pri zapenjanju čelad, smučarskih čevljev, iskanju palic, izgubljenih kap in rokavic ter nahrbtnikov. Na koncu sem bila od vsega tega že kar utrujena in sem zadnji dan na avtobusu v šali rekla: »Ma, otroci, naj me koklja brčne, če bom še kdaj šla kam z vami ...« Pa se oglasi učenka in pravi: »Učiteljica, ni problema, bom zrihtala ...« No, in če bo res, bomo naslednje leto še kam šli.

Decembra je bilo v vrtcu še bolj veselo

Piše: Katarina Žagar, foto: arhiv vrtca

December je že tako mesec poln pričakovanj, veselja in radosti, v vrtcu pa smo ga popestrili še z različnimi dejavnostmi. Čarobnost meseca smo začeli tkati že v prvem tednu decembra, ko je naš vrtec pričeval dobivati praznično preobleko.

Vrtec je najprej zaživel s plesom mlajših mažoret, med njimi so letos prvič nastopile tudi deklice iz vrtca. Nato so vrtec otroci iz skupine Levčkov spremenili v oder in otrokom vrtca ter učencem 1. triade matične in podružnične šole uprizorili Mojco Pokrajculjo. Vrtec se je v naslednjih dneh odel v pravljico preobleko, ki jo je s pripovedovanjem pravljic pričarala knjižničarka Anica Mohar.

Nežno kot snežinke so v vrtec s predstavo Božična zgodba priplesale tudi baletke, ki so otroke čisto začarale. Nato so otroke prevzeli tudi zvoki različnih instrumentov, ki so jih iz njih izvabljali učenci naše šole, ki obiskujejo glasbeno šolo. Meh pa je raztegnila tudi Neja Debeljak, nekdanja učenka naše šole. Čarobnost je rastla, ko so strokovne delavke našega vrtca z lutkami zaigrale v predstavi Zima je prišla in dosegla višek z obiskom dedka Mraza v spremstvu snežink. V otroških očeh so tlele iskricе veselja in pričakovanja. Najbolj pogumni so dedku zapeli pesmico, ta pa je vse obdaroval z malimi sladkostmi ter igračami, ki jih je odložil v igralnicah.

December je mesec, ki ga radi preživimo v družinskem krogu. Zato so naše strokovne delavke v tem mesecu pripravile tudi prijetna popoldanska druženja s starši. Otroci iz skupine Mravljic in Polžkov so skupaj s starši oblikovali okraske iz slanega testa, skupina Čebelic je izdelovala čestitke, oblikovala slano testo ter s prstnimi barvami krasila papirnato smrečico. Skupina Pikapolonic in njihovi starši so se z najrazličnejšimi svetili v pravem zimskem vzdušju odpravili na nočni pohod v Jelovec, Medvedki pa na Novo Štífto. Metuljčki so ustvarjali čestitke, Levčki pa so staršem zaigrali Mojco Pokrajculjo, nato pa so imeli ustvarjalne delavnice.

Veseli me, da je mojim sodelavkam uspelo otrokom pričarati lep in čaroben december, še boljše pa je, da smo se ob tem lepo imeli tudi zaposleni.

DRUŠTVA

V kuhinji s Šedržankami

Vabimo vas, da obudite spomine in preizkusite »potico« za različne priložnosti. Lahko jo postrežete k enolončnici, odlična pa je tudi samostojno ob kozarcu dobrega vina.

OCVIRKOVKA

Recept: Ljuba Pajzetovič, fotografije: Štefka Joras

Potrebujemo:

TESTO:

1 kg namenske moke
za pecivo
600 ml mleka
2 jajci
1 kisló smetano
1 kocko kvasa
žličo sladkorja
žličo soli

NADEV:

1 kg ocvirkov
1 jajce

Priprava:

- V posodo presejemo moko, naredimo jamico in kar v njej pripravimo kvasec (žličo sladkorja, zdrobljen kvas in malo mlačnega mleka). Sol potresemo po obrobju.
- Jajci stepemo skupaj s kisló smetano in z mlačnim mlekom zamesimo testo. Počiva naj 30 minut, nato ga rahlo pregnetemo in pustimo še 10 minut vzhajati.
- Ocvirke za nadev segrejemo in odcedimo odvečno maščobo. Stepemo jajce.
- Vzhajano testo razvaljamo, rahlo premažemo z jajcem, nekaj ga prihranimo za konec, potresemo s toplimi ocvirki in zvijemo. Zvitek razrežemo na tri dele, jih damo v namaščen pekač, premažemo s preostankom jajca in prebodemo z vilicami. Vzhaja naj 15 minut.
- Pekač potisnemo v pečico, pečemo najprej 15 minut na 200 °C, nato pa še 45 minut na 180 °C.
- Pečeno ocvirkovko za nekaj časa pokrijemo s prtičem, nato ločimo posamezne dele in jih pustimo, da se ohladijo.

Nasvet:

OCVIRKOVKE NE
HRANITE ZA NASLEDNJE
DNI, KER JE NAJBOLJŠA
TISTI DAN, KO JE
PEČENA.

Sveti Miklavž na obisku

Piše in fotografira: Katarina Kožar

Pa smo ga le dočakali. Pridni otroci točno vedo, koga ... 5. 12. 2012 nas je namreč v stari športni dvorani OŠ obiskal naš dobri mož, sveti Miklavž.

Najprej smo si ogledali dramsko igro z naslovom Gašper rešuje svoje napake, v kateri so otroci spoznali, kako pomembno je lepo vedenje in da tiste, ki so poredni, vedno čaka kazen. Skupaj smo zapeli tudi pesmico ter zmolili molitev k sv. Miklavžu, da bi varno prispel do nas. Da pa bi nas čisto zares slišal, smo ga skupaj še poklicali. Miklavž je otroke opazoval celo leto in videl, da so bili vsi zelo pridni, zato je s seboj pripeljal zelo veliko daril in obdaril čisto vse otroke. Že se veseli naslednjega leta, ko nas bo lahko zopet obiskal, do takrat pa otroke prosi, da so še naprej tako pridni, kot so bili do zdaj.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem igralcem, ki so si vzeli čas in vestno hodili na vaje, sotrudnicam, brez katerih bi sv. Miklavž prišel na obisk brez daril. To pa res ne bi bilo dobro, a ne otroci? Zahvaljujem se tudi svetemu Miklavžu in njegovim pomočnikom, brez katerih otroci ne bi doživeli srečanja s čisto pravimi svetimi bitji, koordinatorju Kluba Kresničke Ernestu Pirnatu in dotedanji voditeljici miklavževanja Evi Janež, gospodu župniku, Janu Knavsu, OŠ dr. Ivana Prijatelja, najlepša hvala pa seveda tudi vsem obiskovalcem, staršem ter vsem otrokom. Brez vas bi miklavževanje tako rekoč »šlo po gobe«.

Upam, da se vidimo tudi naslednje leto, še v večjem številu. Do takrat pa bodite pridni, kajti sv. Miklavž vas opazuje skozi vse leto.

9. božično-novoletni koncert tamburašev

Piše: Jože Košmrlj, foto: Simon Pogorelc

Božični dan je bil za sodraške tamburaše ponovno nekaj posebnega. Še toliko bolj, ker smo svoj 9. božični koncert prvič odigrali v novi dvorani. Lahko rečem, da smo pričakovali več ljudi kot druga leta, ko je bila stara dvorana vedno polna, vseeno pa je obisk presegel vsa pričakovanja in težko bo dvorano kmalu spet tako napolniti. Po ocenah je koncert poslušalo približno tisoč obiskovalcev. To je hkrati potrdilo o uspešnem delu in tudi zaveza, da se bomo trudili še naprej.

Dvourni koncert je sicer večinoma minil v znamenju nekaterih starejših pesmi, nekaterih nismo igrali vse od prvega božičnega koncerta. Kot vsako leto pa smo tudi letos pripravili nekaj novosti. Veseli me, da je bila zelo dobro sprejeta tudi naša nova skladba Moja Sodražica, za katero je besedilo napisal Zdenko Turk, glasbo pa smo prispevali kar sami tamburaši (najbolj se je angažiral naš član Primož). Ob koncu koncerta je Alenka Pahulje v imenu Javnega sklada za kulturne dejavnosti podelila tudi jubilejne Gallusove značke. Za najmanj 5-letno delovanje so jih prejeli Janez Prijatelj, Boris Matelič in Marko Lesar, sam pa sem dobil zlato

značko za 25 ali več let delovanja v kulturi. Naj ob koncu omenim še goste na našem božičnem koncertu: letos so bili to Miran Rudan, ansambel Kolovrat in trio Quartet, s katerim smo skupaj zapeli in zaigrali dve skladbi. Glede na odličnen odziv smo se z Miho, ki je član obeh zasedb, še dogovarjali, da se vidimo tudi na jubilejnem, 10. koncertu.

Hvala še enkrat vsem tistim, ki ste nam kakorkoli pomagali pri organizaciji koncerta. Brez vas bi nam morda koncert vseeno uspelo organizirati, gotovo pa ne bi bil tak, kot je bil. Odličen.

Medgeneracijski december v društvu upokojencev

Piše in fotografira: Milka Gornik

Vse prehitro je leto naokoli. Hitro je minil tudi zadnji mesec v letu – december.

V DU se vedno potrudimo, da leto zaključimo v dobri in veseli družbi. To je naše tradicionalno štefanovanje, ki se je tudi letos dogajalo pri Makšarju. Ob dobri večerji, prijazni postrežbi in dobri glasbi smo se zabavali dolgo v noč. Za popestritev večera so poskrbeli mladi v sklopu medgeneracijskega sodelovanja. Zapela nam

je mlada nadarjena pevka Nina, ki je s pesmijo Silvestrski poljub požela zaslužen aplavz. Kot presenečenje je Aleksander povabil Ansambel Tomaža Rota, v katerem sodeluje tudi sam. Igrali in peli so nam celo uro. Zahvaljujemo se tako Nini kot tudi ansamblu ter jim želimo veliko uspeha. V nadaljevanju nas je zabaval Stanko. Večer je bil napolnjen z družabnimi igrami, mojim in Olginih skečem, obiskal pa nas je tudi Božiček in nas obdaril z darili, ki so jih prispevali nekateri člani društva, pa tudi gostinci in podjetniki. Vsem prisrčna hvala za odprta srca in uspešno poslovanje. Nikakor pa nismo pozabili na naše občane po domovih. Vse smo obiskali in jih tudi obdarili. Na povabilo Doma upokojencev Loški Potok smo jim pripravili uro in pol dolg zabaven program. Pevski zbor je zapel ponarodele domače pesmi, z Olgo sva uprizorili skeč, ki vedno »zažge«, Jože pa je s harmoniko zaigral nekaj viž, na katere se je pelo in plesalo.

Za konec bi želela dodati, da se z dobro voljo in sodelovanjem lahko naredi iz malega veliko. Tudi kritika je dobrodošla, če je upravičena.

Sodraška mladina je na pravi poti (2. del)

Piše: Ernest Pirnat

Zakaj smo dolžni podpirati mladinske projekte? Da bo mladim omogočeno, da aktivno preživijo svoj prosti čas in soustvarjajo utrip v lokalni skupnosti. S tem bo njihovo delovanje preventivno. Če ne bomo podpirali preventive, nimamo pravice, da jamramo, zakaj je tudi v našem okolju prisotna droga. In ni si nam potrebno zatiskati oči. Mlad človek v času odraščanja išče svojo identiteto. Pri tem mu morajo biti v oporo družba, vrstniki, družina ipd. Pomembno je tudi, kakšne prostočasne aktivnosti mu nudi lokalno okolje. Ali je to »mega« dostop do internetne povezave ali pa so to razni projekti in dejavnosti, kjer pride do dobrih socialnih stikov.

Sodraška mladina je na pravi poti, saj je dejavna pri številnih projektih. Člani Mladinskega kluba Sodražica (MKS) so z decembrsko Glasbeno mineštro dokazali, da tudi mladina lahko napolni novo športno dvorano. Dva meseca prej so mladi sodraški glasbeniki na Jazz večeru do zadnjega koticčka napolnili staro dvorano. To sta vrhunsko izpeljana projekta, ki jih mladi pripravijo za vse občane. Še enkrat poudarjam, da je potrebno tako voljo mladih močno podpirati še naprej. Ta klub ima veliko možnosti za razvoj, saj lahko mladim omogoča različne športne, kulturne, umetniške in druge projekte. Predlagam občini, da za mladinske dejavnosti v prihodnje še poveča razpisna sredstva. Da bodo mladi lahko pripravili še več raznovrstnih projektov. Bolj bodo aktivni, bolj bo delovala preventiva. Sicer velja Občino Sodražica pohvaliti, da dobro podpira dejavnosti MKS-ja in Kresničke, vendar sem prepričan, da se v prihodnje lahko najdejo še dodatna sredstva. Prav tako velja pohvaliti ribniški študentski klub, ki vsakoletno finančno podpre sodraški mladinski klub. Podobno je pri Kresnički, kjer voditelji delajo čudeže iz zagotovljenih finančnih sredstev, zato smo zelo hvaležni nekaterim občanom, ki nas ob priložnosti presenetite in prispevate donacijo v finančni ali materialni obliki. Brez vas bi težko izpeljali vse aktivnost na tako visokem nivoju. Na spletni strani www.mc-kresnicka.si preverite vse dejavnosti in projekte, ki jih prostovoljno izvajajo animatorji.

Verjamem, da so tudi v drugih klubih in društvih aktivni pri delu z mladimi. Poznam delo nekaterih planinskih društev, kjer je za otroke in mladino tradicionalno zelo dobro poskrbljeno. Organizirajo jim razna zimovanja, pohode s sankanjem, poletne taborne ipd. Torej takšne projekte, ki so zanimive mlajšim starostnim skupinam. Podobno je pri nekaterih gasilskih društvih. S tem ko se mladim omogoča njim primerne projekte in dejavnosti, se tudi ni za bati za nasledstvo. In ni bojzani pred strahovi, da z mladino ni nič in se na njih ni mogoče zanesti, kar sem tudi že slišal v našem okolju. Pa je res tako? Športno društvo Extrem je na športnem področju lep primer dobrega koncepta s futsal aktivnostmi za vse generacije otrok in mladine. Tudi za dekleta. V župniji za

te aktivnosti poskrbijo animatorji in pomočniki pri Kresnički in imajo zelo zanesljivo podporo župnika, salezijanskih sotrudnic in nekaterih drugih pomočnikov. Tudi nekatera gasilska društva in drugi klubi se trudijo. Mogoče bom nekaterim delal krivico, vendar rad bi izpostavil Turistično društvo Sodražica, ki v sodelovanju z Občino Sodražica na prireditvi Tržni dan ne pozabijo tudi na domačo mladino. MKS-ju omogočijo, da imajo v parku pri zdravstvenemu domu svoj prostor za ustvarjanje. Na odru se izkažejo mlade domače glasbene skupine in njihovi gosti, v parku pa je poskrbljeno za razne delavnice in aktivnosti. Odličan koncept, ki ga velja v prihodnje še nadgraditi.

Živimo v manjšem okolju in moramo držati skupaj. Podpirati se moramo med seboj, še močneje pa podprimo vse tisto, kar ustvarijo mladi. Zaupajmo mladim, kajti zaupanje je osnova. Naši otroci in mladina nimajo takšne izbire aktivnosti in dejavnosti, kot jih imajo v mestih, kjer je pestra ponudba športnih aktivnosti, da ne govorimo o drugih prostočasnih dejavnostih in kulturi (kino, zabavišni centri, glasbeni klubi). Vendar ima to, kar delamo pri nas, dodano vrednost, saj aktivnosti za otroke in mlade ustvarjajo mladi prostovoljci. Samoiniciativno. Sodraška mladina, le tako naprej!

Klub Kresnička vabi na PROJEKT 8 UR

ZA KOGA?

Zaposlene v različnih poklicih v gospodarstvu in javni upravi.

KDAJ?

Delovna akcija bo potekala v aprilu.

KDO?

Animatorji Kresničke vabimo zaposlene, da nam pomagajo.

KAJ BOMO POČELI?

Delovna akcija bo potekala po vzoru oktobrske akcije 72 ur. Pleskali in uredili bomo preostale prostore v župnijskem domu in barvali ograjo vrtca. Po opravljeni akciji sledi piknik.

ZAKAJ?

Da naredimo nekaj koristnega v našem kraju in da končamo s projektom Pletemo mreže, ki smo ga izvajali na lanskem oratoriju: povežimo zaposlene v gospodarstvu in javni upravi z animatorji.

KONTAKT IN INFORMACIJE?

Eva Janež na tel. 051 857 867, klubkresnicka@gmail.com, več informacij sledi na mc-kresnicka.si

Mladinski klub Sodražica

vabi na

REKREACIJO ZA MLADE (15–30let)

Poteka ob petkih od 20.30 do 22.00 v novi športni dvorani Sodražica!

Športi: NOGOMET, KOŠARKA, ODBOJKA, NAMIZNI TENIS, BADMINTON, PLEZANJE.

Obvezna oprema: čista športna obutev.

Članarina do konca junija 2013 znaša 20 €.

Prostih je le še nekaj mest!

Mlade face: Glasbena mineštra

Piše: Žiga Lovšin, predsednik MKS; foto: Ana Arko

Začetki Glasbene mineštre segajo v leto 2005, ko se je takratno vodstvo kluba odločilo, da bo domačim mladim glasbenikom ponudilo priložnost, da se predstavijo občinstvu. Sprva smo imeli v mislih nekakšen koncert, vendar takšna prireditev ne bi bila nič posebnega, če bi ostalo le pri tem. Tako se je rodila ideja, da namesto običajnega napovedovanja glasbenih točk v ta »koncert« vpletemo dramsko igro, ki bo povezovala celotno dogajanje na odru. In zgodilo se je ravno obratno – da je glasba dopolnjevala dramsko igro. Vsi smo bili zadovoljni z zamisljivo in smo pridno začeli s prvimi pripravami. Še posebej vidno in odgovorno vlogo pri tem je imela Nina Vovčko, ki je prevzela oblikovanje scenarija. To delo je nato opravljala še naslednje tri Mineštre. Leta 2009 je vlogo scenaristke in režiserke prevzela Mateja Košir.

Če na prireditve pogledamo kronološko, so si Mineštre sledile pod naslednjimi naslovi oz. tematikami: V šolskih klopeh (2005), 1001 noč oz. Šeherezada (2006), Potovanje okrog sveta (2007), Bognečaj, da bi crknu televizor (2008), Glasbena trgovina na podeželju (2009), Ah, ta naša žlahta (2010), Čakalnica (2011) in Vaš Magacin (2012).

Leta 2009 je Glasbena mineštra prvič prestopila meje domače občine. Preko 20 sodelujočih iz Mladinskega kluba Sodražica se je predstavilo v Ljubljani v študentskem naselju Rožna dolina. Nastopili smo v sklopu tritedenskega športno-kulturnega dogajanja, imenovanega Majske igre. Letos občinske meje zopet prestopamo – 22. februarja gostujemo v Dolenji vasi, dan kasneje pa še v Bovcu.

Najpomembnejše in najlepše je zagotovo to, da prireditev iz leta v leto napreduje, in to prav na vseh področjih: boljše izvedene glasbene točke, boljša dramska igra, boljša organizacija (ozvočenje, osvetljava, nova športna dvorana in oder). Žal opažamo, da (še) po osmih letih obstoja prireditve še vedno ogromno občanov ne ve, da to ni zgolj koncert, temveč humoristična dramska igra z vmesnimi glasbenimi točkami. Upam, da se bo s tem prispevkom vsaj malo razjasnilo, kaj »za vraga« je to Glasbena mineštra.

DELAGO ZARES IN »ZA HEC« OBENEM

Pogovarja se: Nina Pirc Vovčko, foto: Žiga Lovšin

O glasbi in Glasbeni mineštri smo spregovorili z Matejo Košir, ki se od malih nog ukvarja s petjem, prav tako pa je bila v najrazličnejših vlogah »zraven« pri vseh osmih Mineštrah: zadnja štiri leta v vlogi režiserke.

Odraščala si v »glasbeni« družini – kaj je bilo tisto, kar te je pri glasbi pritegnilo in navdušilo? Kako si potem izbrala petje?

Težko bi rekla, kaj je tisto, kar me je pritegnilo. Glasba me res spremlja že od malega, družina me je naprej vpeljala v glasbeni svet in me pri tem še vedno podpira. Na nek način glasba izpopolnjuje in daje dodano vrednost vsakdanu. Odločitev, da bi se učila petja, je prišla spontano, zdelo se mi je, da bi bilo koristno, če se naučim vsaj nekaj vokalne tehnike. Kmalu sem ugotovila, da je petje veliko več kot sama vokalna tehnika, saj zahteva celotnega človeka, gre za urjenje tako uma kot tudi telesa, oba pa morata delovati kar se da prijateljsko in usklajeno. Tudi zborovsko petje je svojevrsten izziv, od posameznika zahteva veliko časa, predanosti in vaje v prilagajanju, tako v glasbenem smislu kot tudi osebnostnem. Ampak zborovska doživetja so na koncu vedno lepa in to šteje.

Glasba ima veliko pozitivnih učinkov. Za kaj je dobra in koristna po tvojem mnenju? Je katera zvrst boljša od drugih?

Positivni učinki glasbe so dokazani, kvalitetna glasba ima pozitiven učinek predvsem na dojenčke in otroke, saj močno spodbuja njihov razvoj. Zame osebno je glasba kot nekakšen ventil – včasih za spodbudo, drugič pomirja. Po mojem mnenju ni nobena zvrst boljša od druge, so pa znotraj posameznih vrst razlike v kvaliteti. Ljudje izberemo tisto, s katero se najlažje

identificiramo. Tiste izvajalce, ki delajo glasbo z veseljem in so ji predani, se začuti. Takrat ni potrebno delati nikakršnega velikega »šova«, ampak glasba govori sama.

Glasbena mineštra je – kot že ime pove – mešanica glasbenih zvrsti, hkrati pa je glasba pomešana z gledališkimi vložki. Kaj je tisto, kar te je pritegnilo, da si na Mineštri sodelovala prav vsako leto in se decembra že četrtič pojavila v vlogi režiserke?

Res je, na Mineštri sem sodelovala prav vsako leto in vedno z veseljem. Razlog, da ostajam »zvesta« Mineštri že toliko časa, je predvsem v tem, da se imamo v času priprav in same izvedbe res odlično. Začnemo se pripravljati relativno pozno, praktično v mesecu in pol sestavimo vse skupaj. Ko se pripravljamo, delamo to zares in »za hec« obenem. Je kot nekakšno ustvarjalno druženje. Rada bi poudarila, da Mineštro oblikujejo vsi sodelujoči, vsak se angažira, prispeva kakšno »foro«, idejo, anekdoto, pogosto črpamo iz vsakdanjega življenja, nato to preoblikujemo, prilagodimo kontekstu in uporabimo. Saj pridejo tudi kakšne vaje, ko nismo razpoloženi in nam ne steče, ampak na koncu se stvari vedno »poklopijo«.

» Mislim, da smo lahko ponosni, da smo že osmič izvedli tako uspešen projekt in s tem popestrili dogajanje v Sodražici. Sama sem letos petič sodelovala pri dramski igri. Vaje potekajo v sproščenem vzdušju z veliko smeha in se jih z veseljem udeležujem. Komaj čakam naslednjo Mineštro!

KLAVDIJA JANEŽ, IGRALKA

» Prepletanje komične igre in glasbenih točk da prireditvi vizualno in zvokovno širino, ki ne pusti občinstvu odvrniti pozornosti niti za sekundo. Škoda je, da je tako dobra prireditev izvedena samo na lokalni ravni.

ALEŠ PELHAN, GLASBENIK

Sezona v futsalu se za Extremovce počasi končuje

Piše: Tadej Levstek, foto: Drago Perko

Pred igralci Extrema je še nekaj tekem in že se bo končala sezona 2012/2013.

Ekipe U9 in U11 se bolj ali manj nadvse uspešno spoprijemajo s tekmami pod okriljem MNZ Ljubljana.

Ekipi U13 sta s tekmovanji že končali, saj se jim žal ni uspelo uvrstiti v zaključne boje za odličja.

Ekipa U15 je z rednim delom tudi že končala. Ves čas tekmovanja so bili igralci zelo uspešni, saj so zasedli enega od prvih dveh mest, ki jih vodi v veliki finale, kjer se bodo pomerili za naslov državnega prvaka. Po robu se jim bo poskušala postaviti ekipa FC Litija. Finalna tekma bo 3. 3. 2013 v Podčetrtku. Tako bo to tudi za nas lepa popotnica, da se domov vrnemo morda še uspešnejši in srečnejši. Igralcem in trenerju Mihi Čampi želimo veliko sreče.

Ekipa U18 še vedno nadaljuje z dobrimi predstavami, saj so se že dva kroga pred koncem rednega dela tekmovanja uvrstili v tako želeni četrtfinale (med osem najboljših ekip). V tekmovanju je nastopilo 24 ekip razdeljenih v štiri tekmovalne skupine. Tudi tukaj se obeta še zelo zanimivo in napeto pričakovanje meseca marca.

Ekipa U21 je po slabem začetku našla formo, trener Mitja Zbačnik pa igralce, ki jim lahko zaupa, saj nizajo zelo lepe rezultate. Tako imajo nadvse lepe možnosti, da tudi peto leto zapored osvojijo eno od prvih dveh mest, ki še vodi v polfinale tega tekmovanja.

Člani pa imajo do konca še nekaj krogov. V drugem delu tekmovanja so nanizali kar nekaj lepih rezultatov, poznala pa se jim je velika odsotnost ključnih igralcev, ki so bili poškodovani, tako da se nadejamo, da se tudi njihova bera točk še dvigne.

(desno) Lestvica vseh tekmovanj, kjer sodelujejo naše ekipe:

LESTVICA U13

Mesto	Klub	Tekem	Z	N	P	Goli	Točke
1.	Futsal klub Dobropolje	12	12	0	0	93:10	36
2.	Predilnica Litija	12	8	0	4	53:33	24
3.	Fragmat Extrem 1	12	5	1	6	45:45	16
4.	Sežana Casino Safir	12	3	1	8	25:61	10
5.	Extrem Frigmat 2	12	1	0	11	10:77	3

LESTVICA U15

Mesto	Klub	Tekem	Z	N	P	Goli	Točke
1.	Predilnica Litija	10	6	2	2	17:15	20
2.	Fragmat Extrem	10	6	2	2	35:13	20
3.	Vuko Jasko trade	9	2	4	3	29:32	10
4.	Futsal klub Dobropolje	10	2	2	6	17:24	8
5.	KMN Sv. Trojica	9	2	2	5	16:30	8

LESTVICA U18

Mesto	Klub	Tekem	Z	N	P	Goli	Točke
1.	Fragmat Extrem	8	5	2	1	36:20	17
2.	Vuko Ljubljana	8	5	0	3	38:31	15
3.	Futsal klub Dobropolje	8	3	2	3	40:35	11
4.	Predilnica Litija	8	3	2	3	30:30	11
5.	KMN Velike Lašče	8	3	1	4	42:40	10
6.	ŠD Optimisti Borovnica	8	1	1	6	29:59	4

LESTVICA U21

Mesto	Klub	Tekem	Z	N	P	Goli	Točke
1.	KMN Oplast Kobarid	11	9	0	2	54:33	27
2.	KMN Bronx Škofije	11	8	0	3	56:39	24
3.	KMN Puntar	11	6	1	4	45:42	19
4.	Fragmat Extrem	11	6	1	4	35:39	19
5.	FSK Stripy	11	5	1	5	47:44	16
6.	KMN Velike Lašče	11	4	0	7	44:53	12
7.	Kix Ajdovščina	11	2	1	8	34:43	7
8.	ŠKD Krt	11	2	0	9	23:45	6

LESTVICA člani

Mesto	Klub	Tekem	Z	N	P	Goli	Točke
1.	ŠND Veplas Velenje	16	11	2	3	78:43	35
2.	ŠD Brezje	16	10	3	3	58:39	33
3.	KMN Sevnica	15	9	0	6	65:43	27
4.	FSK Stripy	16	8	3	5	59:51	27
5.	Kebej Mibus prevozi	15	7	5	3	52:46	26
6.	KMN Velike Lašče	16	6	4	6	65:63	22
7.	Kix Ajdovščina	15	6	2	7	45:55	20
8.	Fragmat Extrem	15	5	3	7	41:46	18
9.	IRBIS professional hygiene	16	4	5	7	51:64	17
10.	Tomaž Picerija Ozmec	15	3	2	10	44:76	11
11.	KMN Benedikt	15	1	1	13	34:66	4

V polnem teku je tudi zimska liga v futsalu

Piše: Tadej Levstek

Z novo dvorano smo seveda pridobili ogromno nove športne površine, ki jo s pridom izkoriščajo tako športniki kot rekreativci. Tako se je ŠD Extrem odločilo, da se že kar takoj spoprime z organizacijo zimske lige v futsalu. Na razpis se je javilo enajst članskih in pet veteranskih ekip. Vse tekme si je mogoče ogledati ob sobotah popoldne. Liga naj bi se končala proti koncu februarja, ko bomo dobili prve zmagovalce zimske lige tako med člani kot veterani.

Vse v zvezi z zimsko ligo lahko spremljate na spletni strani sd-extrem.si pod rubriko Futsal zimska liga Sodražica 2012 (FZLS), rezultate in lestvico pa lahko spremljate tudi na slovenskem portalu kapodol.com na naslovih:

TEKMOVANJE ČLANOV:

http://www.kapodol.com/Sodrazica_zimska_liga/2012/stage00.php

TEKMOVANJE VETERANOV:

http://www.kapodol.com/Sodrazica_zimska_liga_veterani/2012/stage00.php

Futsal zimska liga Sodražica 2012/2013

Piše: Frenk Arko, ŠD Extrem

Športno društvo Extrem je organizator prve zimske lige za rekreacijske nogometne navdušence. Tekmovanje je organizirano v novi sodraški dvorani. V upanju, da postane tradicionalno, se je ŠD Extrem organizacije lotilo z vso vnemo in interes je bil kar spodbuden, saj se je na člansko tekmovanje, ki je enokrožno, prijavilo kar 11 moštev, kar je bil tudi limit za prvo sezono. Poskusili smo tudi z veteranskim tekmovanjem, ki je prvo v ligaškem načinu na tem področju in bili pozitivno presenečeni, saj se je tudi nanj prijavilo kar 5 moštev, zato smo tu izbrali dvokrožni sistem. Tekmovanja, ki so se začela v decembru, ob sobotah popoldan med 15. in 21. uro, bodo predvidoma trajala do prve sobote v marcu.

Moštva v članskem tekmovanju so: THE NUTRITION iz Ribnice, VINIJA z Velikih Poljan, KMN SODRAŽICA iz Sodražice, TŠD GORA z Gore, NK ZAMOSTEC iz Zamostca, KMN GRAFIT iz Dolenje vasi, KMN KOT iz Kota, ŠD STUDENEC iz Nove vasi, GOSTILNA KAPEC iz Loškega Potoka, KMN ZAPOTOK iz Zapotoka in GLOBEL iz Globeli

Moštva v veteranskem tekmovanju so: PRISTAVA – GEMAX iz Dolenje vasi, VETER. SODRAŽICA iz Sodražice, VINIJA ORTNEK iz Kota, KŠD DRAGA iz Loškega Potoka in NK VELIKE LAŠČE iz Velikih Lašč.

V veteranskem tekmovanju so moštva zelo izenačena in prav sreča je pomagala nekaterim ekipam, da so trenutno na vrhu, medtem ko je v članskem tekmovanju bolj očitno, da se bodo verjetno trenutno tri prvuvrščena moštva borila za vrh, razen če ne bo kakšnih večjih presenečenj, sicer si stanje lahko ogledate na lestvicah.

VETERANI 7. krog

VINIJA - ORTNEK	3 : 1	VETER. SODRAŽICA
PRISTAVA-GEMAX	3 : 3	NK VELIKE LAŠČE
KŠD DRAGA	-----	PROSTO MOŠTVO

VR	Klub	Tekem	Z	N	P	DAN : PRE	Razlika	Točke
1.	KŠD DRAGA	5	4	1	0	18 : 9	9	13
2.	VINIJA - ORTNEK	5	3	1	1	16 : 11	5	10
3.	NK VELIKE LAŠČE	6	2	2	2	18 : 20	-2	8
4.	VETER. SODRAŽICA	6	1	1	4	10 : 18	-8	4
5.	PRISTAVA-GEMAX	6	0	3	3	9 : 13	-4	3

ČLANI 7. krog

TŠD GORA	2 : 6	KMN KOT	KMN SODRAŽICA	2 : 3	KMN ZAPOTOK
VINIJA	2 : 16	KMN GRAFIT	KMN GLOBEL	2 : 3	ŠD STUDENEC
NK ZAMOSTEC	1 : 7	GOSTILNA KAPEC	THE NUTRITION	-----	PROSTO MOŠTVO

VR	Moštvo	Tekem	Z	N	P	DAN : PRE	Razlika	Točke
1.	KMN KOT	7	7	0	0	36 : 8	28	21
2.	THE NUTRITION	6	6	0	0	38 : 10	28	18
3.	GOSTILNA KAPEC	7	6	0	1	35 : 10	25	18
4.	KMN GLOBEL	7	3	1	3	31 : 23	8	10
5.	KMN GRAFIT	6	3	0	3	29 : 15	14	9
6.	ŠD STUDENEC	6	3	0	3	21 : 16	5	9
7.	NK ZAMOSTEC	6	3	0	3	21 : 21	0	9
8.	TŠD GORA	6	1	1	4	10 : 24	-14	4
9.	KMN SODRAŽICA	7	1	0	6	19 : 26	-7	3
10.	KMN ZAPOTOK	6	1	0	5	7 : 38	-31	3
11.	VINIJA	6	0	0	6	10 : 66	-56	0

Energijska vadba za harmonijo telesa in duha

Gre za skupek vaj iz metode Z dotikom do zdravja, energijske medicine in drugih terapevtskih metod, s katerimi se bomo približali občutenju lastnega telesa, se povezali z njim in ustvarili ravnovesje energij v telesu, ki nam prinese sproščeno in zdravo življenje.

VSAK TOREK OD 8.–9. ure
V STARI TELOVADNICI OŠ dr. Ivan Prijatelj Sodražica
 Pričetek **5. marca 2013**, VPIS na tel. 051 301 772 (Katarina Arko)

Trikrat hura za punce!

Piše in fotografira: Nina Pirc Vovčko

Zakaj? Ker se z navdušenjem lotevajo tudi nogometa, natančneje futsala. Ko vstopim v športno dvorano, občutim prekipenje energije, radostnega navdušenja in tudi zbranosti, ko se v dveh vzporednih igrah za žogo podi presenetljivo število deklet iz 6., 7. in 3. razreda OŠ. Nenavadna mešanica igralk ima izrazito skupno lastnost: brez izjeme obožujejo nogomet in ga trenirajo pri ŠD Extrem v skupini U12.

Njihov trener Ernest Pirnat pojasnjuje: »ŠD Extrem je dejavno v štirih občinah: v Sodražici, Ribnici, Loškem Potoku in na Blokah. Ta hip so treningi za dekleta možni samo v Sodražici.« Kako pa so se v ŠD Extrem sploh odločili, da treninge futsala ponudijo tudi dekletom? Ernest odgovarja: »Preteklo šolsko leto so tri dekleta trenirala skupaj s fanti, zato smo se odločili, da ponudimo to možnost. Zanimanje je izjemno, tako da smo kar težko zagotovili trenerje.« Dekleta lahko poleg skupine U12 futsal trenirajo še v skupinah U9 (pod vodstvom Tine Zobec in Ernesta Pirnata) in

trenerskega nasveta. »To je motivacija.«

Motivacije dekletom iz skupine U12 gotovo ne manjka. Po treningu navdušeno povedo, da je trener »zakon« in da več pohvali, kot kritizira. »Ve, da je treba z otroki lepo ravnati,« se nasmeje ena od njih. Iskreno priznajo, da treninge po navadi začenejo z jezikom in da so pri nogometu zanje pomembni žoga in »fuzbalke« (tj. športni copati). Za žogo se rade podijo tudi doma z brati, sestrami in bratranci, vendar pripomnijo, da je s fanti zoprno igrati, ker so užaljeni, če zgubijo. Sicer pa se strinjajo v en glas, da je nogomet: »Najboljši!«

XIV. novoletni košarkarski turnir v Sodražici POKAL EKIPI DP MERCATOR LJUBLJANA

Piše: Jože Globokar

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine je pobudnik in organizator tradicionalnih novoletnih košarkarskih turnirjev. Štirinajstega po vrsti je društvo pripravilo 5. januarja 2013 v novi sodobni športni dvorani v Sodražici, za pokal društva pa so se pomerile štiri ekipe. Tokrat je pokal po treh letih ponovno osvojila ekipa organizatorjev – DP Mercator Ljubljana.

Novoletni turnir sta odprli ekipi DP Mercator Ljubljana in DP Maribor. V vseh pogledih igre so bili Ljubljanci veliko boljši in so Mariborčane suvereno premagali z rezultatom 60 : 41

V drugi tekmi sta se pomerili združena ekipa DP Novo mesto-DP Kranj in ekipa DP Celje. S štirimi točkami so povedli zmagovalci lanskega turnirja Celjani, vendar so jih igralci združene ekipe kmalu dohiteli, povedli in vodstva vse do zaključka tekme (56 : 44) niso več izpustili iz rok.

V nadaljevanju tekmovanja sta se na tekmi za tretje mesto srečali poraženi ekipi iz prvih dveh tekem – DP Celje in DP Maribor. To je bila najbolj napeta in najboljša igra turnirja. Čeprav je po prvem polčasu kazalo, da bodo Celjani tekmo z lahkoto dobili (36 : 28), jih je v zadnjih sekundah tekme pri neodločenem rezultatu rešil prekršek

Mariborčanov. Celjani so zadeli enega od prostih metov in tekmo dobili z rezultatom 61 : 60. V finalnem srečanju sta se za pokal organizatorjev borili zmagovalni ekipi predtekmovanj – DP Mercator Ljubljana in DP Novo mesto-DP Kranj. Tekma je bila enakovredna le v prvi četrtini, nato pa so domačini dobili pobudo in tekmo brez težav dobili z rezultatom 56 : 40.

Na novoletnih turnirjih se v odmorih izbrani igralci vseh štirih ekip pomerijo tudi v metanju trojk in prostih metov. Pri izvajanju desetih prostih metov je bil najbolj natančen Rudi Centrih, drugi je bil Milan Slapničar, tretji Janko Koren, četrti pa Suad Hodžič. Pri metih za tri točke je imel najbolj mirno roko Enes Musič, drugo mesto je zasedel Slobodan Banjac, tretje Peter Robnik, četrto pa Marjan Žunko. Vsi so dobili praktične nagrade pokroviteljev, ki jim jih je ob razglasitvi rezultatov podelil pobudnik novoletnih turnirjev Milan Lukan. Pokale je ekipam podelil župan Občine Sodražica Blaž Milavec, ki je ob čestitkah izrazil zadovoljstvo, da smo ta prvi športni dogodek v novem letu pripravili v novi sodobni dvorani v Sodražici.

Tekme sta korektno in brez zapletov vodila sodnika Mitja Dečman in Nedžad Budimlić.

Mehka voda izpodjeda trdi kamen.

Izbira: A. M.

V finalni tekmi je zmagala ekipa DP Mercator Ljubljana; foto: Robert Žerovnik

Pokale je podelil župan Občine Sodražica Blaž Milavec; foto: Tomaž Demšar

Rokometni veterani na turnirju v Dravogradu

Piše: Miran Štupica

Ekipa sodraških rokometnih veteranov se je 12. 1. 2013 odzvala vabilu RK Dravograd ter se udeležila 1. mednarodnega rokometnega turnirja na Koroškem.

Sodražani pa niso imeli sreče pri žrebu, saj so nastopili v skupini skupaj s kasnejšim zmagovalcem turnirja, in sicer z domačo ekipo Koroške 1, s katero so v prvi tekmi odigrali neodločeno 10 : 10. Domačini so imeli v svojih vrstah celo dva nekdanja občasna rokometna reprezentanta Kontreca in Mavca, tako da je ta rezultat sodraških rokometišev vreden toliko več. Očitno je Sodražanom zmanjkalo nekaj moči, saj so drugo tekmo v skupini izgubili z ekipo Radeških gamsov z rezultatom 12 : 8 ter tako izpadli iz nadaljnega tekmovanja.

Za rokometno sekcijo ŠD Sodražica so na tem turnirju nastopili: Dušan Andoljšek in Borut Troha (ki sta ob tem sodila tudi nekaj tekem), Darko Vesel, Jože Lušin, Andrej Pintar, Tomaž Batinič, Stane Mihelič in golman Branko Krauthaker iz RK Sevnice, ki je zamenjal odsotna Stojana Gelzeta in Draga Kersniča.

VABILO NA OBČNI ZBOR

Vabimo vas na občni zbor Športnega društva Sodražica, ki bo v petek, 1. 3. 2013, ob 19. uri v telovadnici OŠ dr. Ivan Prijatelj – Sodražica.

Dnevni red:

1. Otvoritev občnega zbora;
2. Izvolitev delovnega predsedstva, zapisnikarja, verifikacijske komisije in dveh overovateljev zapisnika;
3. Poročila o delu predsednika, poročila o delu posameznih sekcij;
4. Razprava o poročilih;
5. Poročilo nadzornega odbora ŠD Sodražica;
6. Obravnava in potrditev zaključnega računa ŠD Sodražica za leto 2012;
7. Obravnava in potrditev letnega programa in finančnega načrta za leto 2012;
8. Razno.

Prosimo, da zaradi lažje organizacije potrdite udeležbo na elektronski naslov miran.stupica@gmail.com ali na tel. št. 040 737 919.

ŠD Sodražica, Miran ŠTUPICA, predsednik

KULTURA

O kulturi in o tem, zakaj nam je pomembna

Zbrala: Jelka Dežman, sodelujejo: učenci 3. triade

» Mislim, da ima vsak človek v sebi kanček kulture, čeprav je morda ne izkazuje. Človek, ki se rad ukvarja s športom, bo razvijal telesno kulturo, človek, ki rad izdeluje izdelke, bo dejaven pri tehnični kulturi. Tako kultura nastaja, ne da bi jo hoteli ustvarjati, saj je nekaj osnovnega v našem življenju.

HANA ŠTUPICA

» Kultura je delovanje ljudi na področju glasbe, umetnosti, književnosti ter v izobraževanju. Potrebna je za boljši odnos med ljudmi, za razgledanost v umetnosti, glasbi in znamenitostih določene države ali kraja.

NUŠA BENČINA

» Kultura je zame nekaj, kar se prenaša iz roda v rod in v meni pusti neko mišljenje ter mi prebudi čustva.

BLAŽ ZGONEC

» Kultura je nekaj, česar ne moramo prijeti in je ne moremo opisati le z eno besedo. Različna je po celem svetu, saj si jo skupine lahko same ustvarijo. Prenaša se iz roda v rod. Mislim, da jo vsak človek potrebuje, da lahko normalno deluje. Z njo se lahko tudi sprošča. Med kulturo sodi tudi glasba, ki nam lahko pomaga skrajšati dolgčas.

LANA KOŠIR

» Kultura predstavlja narod, državo. Kultura so šola, gledališča, običaji in šege, posebne značilnosti življenja ljudi na določenem območju, zgodovina ljudi, grb in zastava države. Potrebna je za razvoj ljudi in družbe.

MARKO TROHA

» Beseda kultura ima več pomenov. Kulturo lahko razumemo kot obnašanje ljudi oziroma njihov bonton. To pomeni odnos človeka do sočloveka. Spoznavamo jo tudi v umetnosti in glasbi. Kultura nastaja med ljudmi oziroma v družbi. Potrebna je za boljši odnos med ljudmi, za razgledanost v umetnosti, glasbi in znamenitostih določene države ali kraja.

TINA PIRC

» Osnova kulture je zame definitivno lepo vedenje v javnosti oziroma javnih ustanovah. Pod kulturo pa sodijo tudi vsa raznovrstna dejanja, ki se odvijajo v raznih kulturnih domovih, kot npr. v Cankarjevem domu. Kultura mi pomeni zelo veliko, saj po mojem mnenju ljudje, ki so kulturni, dosežejo mnogo več kot pa tisti, katerim je kultura tuja.

TJAŠA BENČINA

» Kultura je človeška dejavnost, ki nam daje pomen. Meni pomeni temeljito spoznavanje sveta.

MONIKA OBLAK

» Zame je kultura nekaj, kar me spravi v smeh, jok oziroma v meni prebudi nek občutek in mi pokaže nekaj novega. Kultura mi pomeni sprostitve v vsakdanjiku.

NINA ZGONEC

» Kultura je pravilno vedenje pri mizi in lepo obnašanje. Kultura je tudi spoštovanje starejših. To so tudi stari običaji in navade. Del kulture je tudi naša dediščina. Kultura je potrebna za dobro vseh nas.

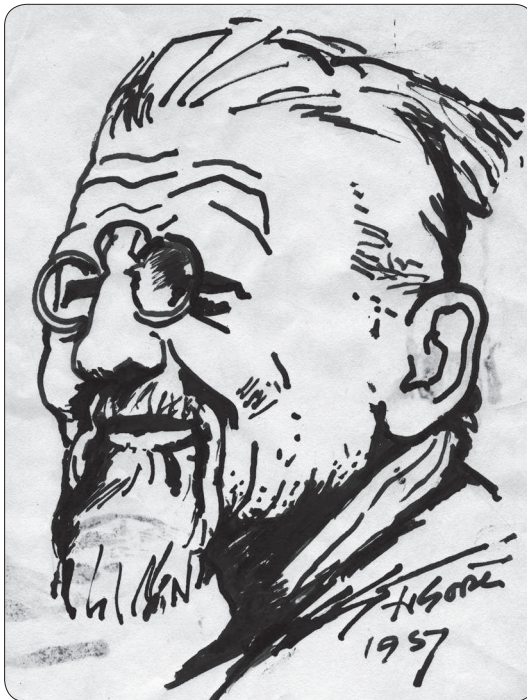
ALOJZ DEBELJAK

Goršetov spomin na Jožeta Plečnika

Piše: Goran Milovanović, višji kustos v Galeriji Božidarja Jakca; fotografsko gradivo hrani fototeka Galerije Božidar Jakac

V dneih, ko obeležujemo praznik kulture, se vedno s ponosom spominjamo tudi našega rojaka, akademskega kiparja Franceta Goršeta, ki se je rodil leta 1897 v Zamostcu pri Sodražici v družini knjigoveza Martina in gospodinje Marjete Gorše, rojene Brinšek, kot 7. od 12 otrok. Gorše je bil znan portretist, poleg kipov je posameznike ovekovečil tudi v tehniki risbe.

Ob tej priložnosti vam bomo predstavili posebno vez, ki se je stkala med cenjenim kiparjem in enim največjih slovenskih arhitektov, profesorjem Jožetom Plečnikom. Kot vam je verjetno znano, Galerija Božidar Jakac v Kostanjevici na Krki hrani obsežno zbirko Goršetovih umetniških del, ki so predstavljena tudi kot stalna postavitev galerije, v svojih depojih pa hrani tudi risbo, Goršetovo upodobitev mojstra Plečnika.

France Gorše
Jože Plečnik, 1957
tuš/papir
sign.d.sp.: Fr. Gorše, 1957
inv. št.: FG 2439
Galerija Božidar Jakac, Kostanjevica na Krki
Zbirka Franceta Goršeta

Jože Plečnik je bil izjemno poduhovljen človek in takšna je tudi njegova vez s Kostanjevico na Krki. Četrto stoletja dolga platonska zveza s farmacevtko mag. Emilijo Fon ga je neizbrisno vpela tudi v ta prostor. Po pisnih virih sodeč Plečnik Kostanjevica na Krki nikoli ni obiskal, vendar je kljub temu preko pisne korespondence na pobudo Emilije Fon tu zasnoval mnoga, žal neizvedena dela. Eno najpomembnejših je leta 1945 narejen Poskus regulacije Kostanjevica na

Krki, kjer je s celovitim urbanističnim konceptom poskušal ponovno oživiti prečno os na otoku. Danes je kot sled tega za pešce zgrajen Tercijalski most na jugozahodni strani otoka. V sklopu te prenove je Plečnik zasnoval tudi monumentalni Dvor občestva in meščanov. V zgodnjih tridesetih letih je oblikoval ciborij za kostanjeviško cerkev, ukvarjal se je tudi z ureditvijo okolice in pa same cerkve Matere Božje dobrega sveta na Slinovcah, za kar obstaja maketa in mnogi načrti. Resno se je ubadal s prenovo hiše in lekarne Emilije Fon, čeprav je Emiliji svetoval, naj se za projekt obrne na njegovega učenca Borisa Kobeta. Med mnogimi, z vidika umetnostne zasnove pomembnimi nagrobniki na kostanjeviškem pokopališču, najdemo po Plečnikovih načrtih izdelan nagrobni spomenik družine Fon. Po zaslugi Emilije Fon je v sklopu celostne podobe Meščanske skupnosti Kostanjevica na Krki Plečnik izdelal osnutek grba, pečata, kuvert in dopisnega papirja. Vse to se je aktualiziralo tudi leta 2006, ob ponovnem nastanku občine Kostanjevica na Krki.

Toda tukaj vas želim eksplicitno opozoriti še na neko vez Jožeta Plečnika in Kostanjevica na Krki. A vrnimo se k risbi, ki vam jo predstavljamo. Gre za portret Jožeta Plečnika iz leta 1957. Že na prvi pogled lahko ugotovimo mnoge značajске podobnosti obeh velikih slovenskih mojstrov. Prav gotovo za oba velja osebna poduhovljenost, predanost Bogu in iz tega izhajajoča kozmična sla, ki je oba prevevala ob brezpogojnem in marljivem predajanju v svojem umetniškem poslanstvu (Na Goršetovi nagrobni plošči v Svečah je napis »Mi smo glina, Bog naš podobar«). Portret je nastal, ko je Goršeta leta 1957 v daljnem Clevelandu, kjer je že peto leto zapored živel odmaknjen od Evrope in domovine, dosegla vest o smrti velikega arhitekta. Čeprav je, kot sta v katalogih zapisala Ivan Sedej in Andrej Smrekar, Gorše risbo pojmoval predvsem kot študijo svojih kiparskih stvaritev, smo pri tem delu priča samostojni in končani avtorski risbi. V delu lahko prepoznamo izrazito mojstrsko lahkotnost v izrazu, preciznost linije, kot kipar pa je znal z reducirano črto odlično poudariti voluminoznost figure in njegovo karakterno izraznost z močno poudarjeno duhovno vsebino. Mojstra je upodobil v intimnem spokojnem pogledu, rahlo zazrtega nazaj, kot da se je, odhajajoč na poslednji sprehod s Karunove ulice v večnost, še zadnjič rahlo ozrl v pozdrav.

Misliti žival

Piše: Petra Marn, foto: Marko Burger

Tak je naslov razstave akademskega slikarja Simona Lavriča iz Podklanca, ki so jo v četrtek, 31. januarja, odprli v Galeriji Miklova hiša. Avtor se predstavlja z osmimi slikami živali, ki so v povprečju nastajale po en mesec. Simon pravi, da slika živali zaradi vpliva okolja, iz katerega izhaja. Razstavo je predstavil kustos Božidar Zrinski, ki je poudaril, da skuša umetnik z dolgotrajnim procesom slikanja nadgrajevati točno določeno fotografijo živali z iskanjem raznih detajlov, povezanih z motivom z drugih fotografij. Tako slika bazira na več fotografskih referencah, da se oceni karakterne značilnosti subjekta, prostora, predvsem pa vpliv svetlobe, v katerem se nahaja subjekt – v tem primeru je to žival.

Razstava je odprta do 3. marca, vsak dan med 10. in 12. uro ter med 16. in 18. uro; po 20. februarju bo tudi voden ogled s kustosom Božidarjem Zrinskim (točen datum bo objavljen na www.sodrazica.si).

Vse generacije se rade igramo z besedami

Pogovarja se: Jasna Janež, foto: Gregor Grešak

Je učiteljica na podružnici Sv. Gregor, pesnica, pisateljica, vodja literarnih delavnic, ustanoviteljica pesniškega portala *pesem.si*. Vse to in še več je **Ana Porenta**. Ker je februar mesec kulture, sem se odločila, da malo pokramljava kar prek e-pošte.

Nekateri umetniki za svoje ustvarjanje potrebujejo tišino in samoto, druge moti celo fizična prisotnost druge osebe, spet tretji lahko mirno delajo v množici ljudi. V katero skupino bi se dali?

Literarno ustvarjanje je osamljeno početje – da bi izrazil tisto, kar te spreletelo kot navdih, ideja, da bi na to pogledal z najrazličnejših kotov in prišel zadevi do dna, resnično potrebuješ samoto in tišino. Mirno lahko ustvarjaš tudi v množici neznanih ljudi – ko si v nekem mestnem živzavu, na potovanju, ko okrog tebe vrvi, a nisi zapleten v komunikacijo z ljudmi, ki te obkrožajo – množica je neke vrste kulisa. Ustvarjanje literature je tudi komunikacija – s seboj, z idejo, temo, junaki, pripovedjo in posredno tudi z bralcem. Ne moreš poglobljeno komunicirati hkrati z ljudmi in s tekstom. Ko pa ustvariš besedilo, vsaj v grobem, je zelo dobro, da imaš nekoga, lahko tudi skupino, ki bo tvojo stvaritev pozorno poslušala, se bo pripravljena o njej pogovarjati, analizirati, videti vrzeli ali žarke, ki bi lahko še zasijali v napisanem ... zato tudi verjamem v koristnost literarnih delavnic.

Vodili ste že kar nekaj literarnih delavnic tako z mlajšimi kot s starejšimi generacijami. Je pristop v obeh primerih enak?

Če primerjam na primer delo z učenci POŠ Sveti Gregor, kjer vsako leto izdamo šolski časopis Slemenci, v katerem zberemo čez leto ustvarjene pesmi, zgodbe in druge stvaritve ter delo s starejšimi literarnimi skupinami, bi lahko kot glavno razliko omenila način dela in pogled na literaturo. Pri otrocih gre predvsem za vodeno kreacijo, kjer prebranemu, opaženemu, otipanemu ... sledijo besedne igre, rimanke ... nato pa ustvarjanje lastnih besedil. Pri odraslih skupinah je več poglobljenega vpogleda v že napisana besedila, ki so jih udeleženci ustvarili, izživili, na katerih delajo, so kompleksnejši in spet bolj samostojni. Opažam pa, da se prav vse generacije rade igramo z besedami.

Ob besedi umetnost marsikdo pomisli na svobodno izražanje, brez pravil in omejevanj. Je pri poeziji vendarle kaj zakonitosti?

Ljudje izhajamo iz določenega okolja, ki nas določa, prav tako kot dednost, čas, kultura, jezik, komunikacijski in družbeni vzorci, ki smo jih privzeli skozi odraščanje v tem svetu. Vsak svet ima neke zakonitosti. Čim bolj je umetnost oddaljena od sveta, ga morda tudi razbija, tem manj je tistih, ki jo sprejemajo, občutijo, razumejo. Umetnost sicer mora presegati stare, že ustaljene obrazce, vzorce, omejitve – s tem, da izumlja nove načine, kako bi izpovedala človeka in njegov obstoj. Včasih nečemu, česar ne razumemo, rečemo, da je „kar nekaj“. Če pa se poglobimo v ozadje ideje, zgodovino umetnosti, pa morda najdemo povezave med nečim sodobnim in nečim klasičnim. Toda tudi pri umetnosti je dobro ločiti zrnje od plev – da bi to zmogli, je pomembno poznavanje umetnosti, pri literaturi denimo pomaga veliko branja. Poezija je besedna umetnost, ki jo še posebej zanima zven in pomen besed, izražanje s simboli, metaforami, zakodiranimi sporočili, ki pa morajo biti vseeno razumljiva. Ne morem napisati verza „Jgoaieij eaouiwe oierutjb“ in pričakovati, da ga bo kdo razumel. Seveda obstajajo zakonitosti, ne le pri klasični poeziji, zapisani v formi, ampak tudi pri poeziji v prostem verzu, ki se približuje prozi. Mislim, da je pri poeziji pomembna iskrenost, besede je treba tehtati, se od njih oddaljiti, jih znova premisliti, jih kdaj tudi zamenjati, da bi še bolj natančno opredelile misel, čustvo, sporočilo.

Ste tudi pisateljica. Kateri elementi so pomembni pri poeziji in kateri pri prozi?

Poezija nastaja pod močnejšim impulzom, lahko je hipna, potrebuje več čuječne prisotnosti, preden se zgodi, je pomembna tudi naravnost pesnika – neprestana študija sveta in detajlov ter

zaznavanje, kdaj se te kaj dotakne na tak način, da napišeš pesem. Pri prozi je veliko več kontinuiranega dela – ko domišliš ogrodje, like, vsebino, ko imaš grobo hrbtenico, nekakšen sinopsis dela, sediš in pišeš. Ko sem pisala Virtualni svet, sem to počela (takrat nisem bila v službi) 6 ur dnevno. Gre za disciplino in vztrajnost. Seveda pa pri obeh zvrsteh brez nekega znanja o pisanju ne gre.

Vemo, da se v Sloveniji ne da preživljati samo s pisanjem. Kakšno vlogo ima po vašem mnenju poezija v današnji družbi?

Od poezije ne moreš živeti, ker se je ne da prodajati kot na primer dizajn. Zato je poezija večinoma lahko le konjiček, ki bogati življenje tistega, ki piše, in tistega, ki jo bere. Poezija pomeni protiutež, dušo, emocijo, eter in zrcalo ali lakmus družbe: angažirana poezija je lahko krik iz stiske, izkoriščanja, potlačenega ali izpraznjenega človeka. Sili k razmisleku o mestu človeka v sodobni družbi, nekako prebuja, opogumlja, utrjuje v prepričanju, da je vsak človek unikat in da ima pravico misliti, doživljati, čustvovati in o tem spregovoriti – tudi za druge ljudi.

Neka trditev pravi takole: Napisal sem pesem o morilcu in so me vprašali, koga sem ubil ... Kako to komentirate? Ali bralci res pogosto pesem enačimo z avtorjem?

Očitno je bila pesem dobro napisana: bila je tako prepričljiva, da je bralec verjel vanjo, najbrž je avtor pri zapisu uporabil tudi prvoosebni pesniški subjekt. Mislim, da gre pri vseh umetnostnih, čeprav pri igranju in literaturi najbolj, za vživljanje v druge kože, občutja, ravnanja. Gre za raziskovanje vsega človeškega, ki je ujeto nekje med kostmi, kožo, v neoprijemljivem duhu ... Vseeno pa trdim, da avtor preko svojega že v začetku omenjenega

„referenčnega okvirja“ vseeno ne more. Ne more si izmisliti nečesa, o čemer mu v njegovem okolju in času ni dano misliti. Lahko piše o usodi nesrečnega vaščana, za motiv uporabi prebrano novico v časopisu, lahko piše o nenavadnem poštarju, ki ga pozna sorodnik, lahko zapiše pogovor, ki ga je slišal v kavarni pri sosednji mizi – toda vse to so le impulzi, ki jih je šele potrebno literarno obdelati. Literatura ni le zbiranje vtisov, šokiranje z zgodbami ali nizanje asociacij ... Skratka, če povzamem, na nek način je vse, kar napišeš (pogojno rečeno) biografsko, a večinoma nič od napisanega nisi na opisan način zares doživel.

Ana Porenta vodi literarno skupino tudi pri JSKD v Ribnici. Tisti, ki pišete, ste lepo vabljeni, da se ji priključite.

Dvanajsti angel

O DEČKU, KI NIKOLI, NIKOLI, NIKOLI NI
OBUPAL

Za Sodraško čitalnico piše: Ivana Oražem

Človeško življenje je vznemirljivo. Ko si neutrudno prizadevamo hoditi po svoji poti do višjega cilja, da bi se približevali popolnosti, se nam dogajajo neverjetne stvari. Želimo si verjeti, da bomo dosegli ta višji cilj v nekakšnih stopnjah in se vzpenjali od ene k drugi premočrtno. Toda zdi se, da premočrtnosti v napredovanju ni. Pogosto za dalj časa obtičimo ali celo zdrsnemo malce nazaj. Toda če smo budni, vedno od nekod pride odgovor, zakaj se nam to dogaja, in namig, kako naprej. Ta namig je lahko srečanje koga, oddaja na TV, članek v dnevnem časopisju, pesem, ki jo slišimo, ali knjiga, kot je ta. Pomembno je le to, da se znamo vedno znova pobrati in nadaljevati začrtano pot. Učimo se od rojstva pa vse do smrti. Pogosto se zgodi, da je stremljenje k izpolnitvi naših želja vedno usmerjeno v prihodnost, da se ne znamo veseliti današnjega dne in tega trenutka. Ali pa se nam zgodi, da že segamo skoraj do zvezd, pa se nam pripeti nekaj, kar nam v trenutku zruši svet, zdobijo se stene domačih zidov, ptičje petje za nas utihne in vse luči nenadoma ugasnejo. Človek se znajde v samici in marsikdo ne more oziroma ne zna najti izhoda iz nje. Vendar rešitev vedno obstaja in kljuka za odpiranje vrat do nje je vedno na naši notranji strani. Sami jo moramo najti in odpreti vrata.

V knjigi z naslovom DVANAJSTI ANGEL nam je avtor Og Mandino, ki je med najbolj brani pisatelji knjig za samopomoč na svetu, podal pretresljivo življenjsko zgodbo človeka, ki je dosegel skoraj vse. Zgradil si je zavirljivo kariero, ustvaril srečno družino z ljubečo in vdano ženo ter sinom. John si je vse to ustvaril pošteno, z lastnim trudom. Ob vrnitvi v domače okolje so ga vsi krajani sprejeli z navdušenjem, ponosom in spoštovanjem. Bili so veseli, da je eden izmed njih tako uspešen in kljub temu še vedno sposoben ohraniti do njih prijateljski odnos, kakor da bi vedno živel med njimi. Žal se zgodi, da nenadna izguba najljubših mu ljudi pahne Johna v najgloblje brezno obupa. Življenje postane zanj nesmiselno. Včasih je klic k rešitvi komaj slišen in kaj lahko se zgodi, da ga preslišimo in zgrešimo ponujeno roko k rešitvi iz brezupa. Toda na srečo John ne presliši trkanja rešitve na svoja vrata, ki mu jo prinaša človeški odnos z malim igralcem bejzbola. V drobnem dečku je kljub težkemu življenju neverjetna moč in vsem okoli sebe prinaša radost, svetlobo in veselje do življenja.

Zame je omenjena knjiga kot zlahtni dragulj, saj mi je ponovno približala različne vrste vrednot, ki jih vsi ljudje potrebujemo na svojem potovanju skozi življenje, da nam je lažje in si medsebojno pomagamo.

“Vsak dan se počutim bolje in nikoli, nikoli, nikoli ne obupam!”

SONET #16

Snežinke slutnje so se raztalile
in v prsih mi zmočile tihožitje;
vsaj to zdaj vem, da nisem prazno bitje,
a kar mokro je, v mrazu reže žile.

Zdaj pomnim: stal sem tam, pred ogledalom,
in svoj obraz od sebe proč obračal.
Kdo drug, če jaz ne, mi pogled bo vračal,
kdo stopal bo pod mojim ogrinjalom?

In vendar je ta pesem bolečine
ob srčecu, ki se ustavi, bedna.
Ob materi, ki je v obupu vpila,

da v svoji duši štel sem strganine,
je vsaka druga bol srca nevredna,
da bi se v kakšnem verz uomenila!

Žiga Lovšin

Da ne pozabimo ...

Pripravlja: Ivan Šega

Povzeto po šolskem listu Iz naše doline, letnik
1936/37

STRAH NA POKOPALIŠČU I

Bilo je v času, ko je bil v Sodražici za župnika g. Jožef Voglar. Neko jesensko popoldne je šla mlajša ženska mimo pokopališča. Zavila je tja, da bi pomolila za pokojne. Pobožno je pokleknila in glej ga zlomka: med grobovi se je nekaj zganilo. Natančneje je pogledala v tisto smer. Vsa prepadena je zagledala sivo moško glavo, ki je gledala iz groba. Obšla jo je groza. Vstane in zbeži s pokopališča. Župnik, ki se je sprehajal ob pokopališkem obzidju, vpraša preplašeno žensko, kaj je narobe.

»Gospod župnik, mrlič je pogledal iz groba.«

»Kje, na pokopališču? To ni mogoče, pojdi mi pokazat!«

»Ne grem! Za ves svet ne grem,« odvrne ženska.

»Le pojdi, le pojdi! Grem jaz s teboj.« Prime jo za roke in gresta.

»Tamle je. Jaz ne grem bližje,« pokaže smer prestrašena ženska.

Župnik je takoj ugotovil situacijo. Stari Hostar, ki je bil takrat grobokop, je ravno končeval s kopanjem jame. »To ni mrlič, to je Hostar, ki koplje jamo,« potolaži župnik žensko. Žensko je bilo sram, da je zbežala s pokopališča, župnik in Hostar pa sta se še dolgo v večer pomenkovala.

Ludvik Debeljak, I. v. n. š. (1936/37)

Ograje po meri

- ▶ vse vrste balkonskih, stopniščnih, zunanjih in drugih ograj
- ▶ ograje izdelane iz inoxa, lesa, pocinkanega železa oz. kombinacije različnih materialov
- ▶ manjši nadstreški ter ostali kovinski izdelki

MATJAŽ ARKO s.p.
Opekarska c. 14, 1310 Ribnica
mobi: 031 622 158
tel.: 01 8373 086, fax: 01 8373 087
e-pošta: info@ograje-arko.si

www.ograje-arko.si

Božič s Slovenskim oktetom

Pišeta: Mateja in Brane Košir, foto: Lojze Mušič

Misel na božič je vedno prijetna, saj nas praznovanje Jezusovega rojstva prevzema s toplino in veseljem, v ušesih pa nam decembra ob tem odzvanja tudi kateri izmed božičnih napevov. Z radijskih postaj vse od začetka odmevajo raznovrstne božične melodije, izvedene v vseh mogočih priredbah in zasedbah. Ob tem žal nemalokrat ugotavljamo, da gre za pretirano komercializacijo, ki nima nič z bistvom, s pristno vsebino in pravo čarobnostjo božičnega praznika. Zato nas je z izdajo zgoščenke ob letošnjem praznovanju božiča posebej razveselil Slovenski oktet. Zgoščenka nosi naslov »Božič s Slovenskim oktetom«. Na njej najdemo stare božične skladbe slovenskih skladateljev, posnete ob spremljavi orgel. V veliko veselje nam je in ponosni smo lahko, da si je Slovenski oktet za snemanje, ki je potekalo v mesecu novembru, izbral prav sodraško župnijsko cerkev.

Orgle, ki smo jih v Sodražici z velikim medsebojnim sodelovanjem dokončali pred sedmimi leti, so na ovitku zgoščenke posebej predstavljene. Slovenski oktet nas je v znamenje hvaležnosti počastil tudi s koncertom, ki je bil na praznik Svetih treh kraljev. Člane okteta z organistom Tonetom Potočnikom in poslušalce, ki smo napolnili prostorno sodraško cerkev, je ob tem čudovito nagovoril domači župnik Franci Bizjak.

Slovenski oktet deluje že vse od leta 1951 in je eden najbolj prepoznavnih slovenskih moških vokalnih komornih skupin. Sedanja zasedba, ki jo sestavljajo Vladimir Čadež, Rajko Meserko, Marjan Trček, Janez Triler, Darko Vidic, Janko Volčanšek, Matej Voje in umetniški vodja Jože Vidic, ustvarja skupaj od leta 2010.

Na zgoščenki je posnetih 14 pesmi slovenskih skladateljev. Izbor zaključuje nepogrešljiva Gruberjeva Sveta noč, ki ni slovenskega izvora, a je širom po svetu zagotovo najbolj razširjena božična pesem. Zvočno bogastvo orgelskih registrov je domiselno izrabil organist Tone Potočnik, ki je na orglah poustvaril čudovite spremljave. Pevci in organist so zgoščenko predstavili

na štirih koncertih po Sloveniji, kot omenjeno, tudi v Sodražici. Mogočni glasovi in zvoki orgelskih piščali so ponesli božično radost med poslušalce, ti pa so se izvajalcem za prelepo doživetje zahvalili s stoječimi ovacijami.

STRAH NA POKOPALIŠČU II

Pred 54 leti je bilo v teh krajih vse drugače, kot je danes. Takrat so ljudje še verjeli v strahove.

Bilo je na veliko soboto ob dveh zjutraj. Dekleta so se preizkušala, katera bo prva prinesla jerbas z velikonočnim jagnjetom v podružnico k blagoslovu. Iz oddaljenih vasi so morali takrat jerbas nesti na glavi. Bilo je malo župnij in več podružnic. Okrog večjih podružničnih cerkva pa je bilo tudi pokopališče.

Tri dekleta so se dogovorile, da bodo one prve pri podružnici. Ljudje so namreč verjeli, da se tista, ki pride prva na ta dan v podružnično cerkev, v tistem letu sigurno poroči.

Ko pridejo do pokopališča, je bila še trdna tema. Tema je bilo kot v rogu. Le toliko so videle, da se nekaj premika okrog cerkve. Strah jih prevzame in šepetajo druga drugi misleč, da je prišel mrtvec iskati pomoči in delati pokoro.

Blizu pokopališča je bila ključarjeva hišica. Planejo do nje in s trkanjem prosijo ključarja, naj jim odpre vrata. Pobožen mož vstane, se obleče in pravi: »Saperlajt, pretete ženske, saj sem vedel, da boste kaj naredile.« V roke vzame velik rožni venec in gre z njimi na pokopališče. Vsem štirim srce burno razbija. Pri pokopaliških vratih pokleknejo in mož zmoli trikrat Kyrie eleison. Nato se počasi približujejo strahu, ki nenadoma zabeketa. Prva izmed deklet, ki je bila najbližja ključarju, jezno reče: »Ti nesnaga grda, naš kozel je! Strgal se je in se je šel past, pa glih na pokopališče.«

Vinko Urh, I. v. n. š. (1936/37)

O božičnem projektu in nadaljnjih načrtih Slovenskega okteta smo povprašali umetniškega vodjo, baritonista gospoda **Jožeta Vidica**.

Kako to, da ste se odločili posneti zgoščenko prav v sodraški cerkvi?

Ko smo se odločali za prostor, kjer bomo snemali ploščo, smo imeli izbranih nekaj cerkva in orgel. Po posvetu z našim prijateljem, organistom Tonetom Potočnikom, s katerim smo se dogovorili za sodelovanje pri tem projektu, je z njegove strani prišel predlog, da bi preizkusili orgle v župnijski cerkvi v Sodražici. Odpeljala sva se v Sodražico in ugotovila, da njihov zvok ustreza našim željam in pričakovanjem. Od tu naprej veste, kako se je vse skupaj razpletlo. V dveh snemalnih terminih smo posneli vse predvidene pesmi in jih umestili na zgoščenko.

Slovenski oktet je od začetka delovanja pa do sedaj posnel več kot 40 zgoščenk, plošč in kaset. Kakšno mesto in pomen ima za zasedbo ta zadnja zgoščenka?

V zbirki plošč okteta ima zadnja zgoščenka posebno mesto. Božič s Slovenskim oktetom je projekt, ki je nastajal dlje časa in se uresničil v zadnji polovici lanskega leta. Z zgoščenko prinašamo lepoto izročila slovenskega božiča, kot so ga doživljali in zapisali skladatelji pred mnogimi desetletji. Skladbe, ki so jih zapisali, so se globoko vtisnile v zavest ljudi in brez teh skladb si slovenskega božiča ne moremo predstavljati. Še danes so lepe. Veseli nas, da so med ljudmi tako lepo sprejete. Letos v januarju smo imeli štiri koncerte, na katerih smo predstavljali skladbe te plošče in vsi so bili odlično obiskani. Ta glasba ljudi združuje in tega smo neizmerno veseli.

Kakšni so načrti in želje Slovenskega okteta za nadaljnje ustvarjanje?

Načrtov je mnogo, želja še več. Vse pa je odvisno od dobre volje in zanosa, ki se pretaka med nami. Veseli bomo, če bo naša pesem obstala in se širila med ljudmi. V načrtu imamo snemanje novih pesmi in če bo vse prav, bomo le-te letos izdali na novih nosilcih zvoka. Sicer pa je pred nami pestro koncertno leto in morda kakšno gostovanje v tujini. Že zdaj pa lahko z veseljem najavim naš koncert, ki ga bomo imeli meseca maja v Ribnici. Do tja ni daleč, kajne?

Bili smo na proslavi v Dražgošah

Piše: Pavlina Pihler

V nedeljo, 13. 1. 2013, smo se pridruženi člani Združenja zveze borcev za ohranjanje vrednot NOB iz Sodražice in Ribnice kljub sneženju podali na pot v Dražgoše na proslavo ob 71. obletnici dražgoške bitke.

Na poti iz Rudnega proti Dražgošam smo srečali veliko pohodnikov, tekačev in kolesarjev. Ob spomeniku v Dražgošah se je zbralo po podatkih organizatorjev okoli 8.000 ljudi. Med obiskovalci so bili številni mladi, družine z otroki, starejši in seveda pohodniki. Slovesnost v Dražgošah je vedno bolj tudi športna, rekreativna, zgodovinska in kuturna. Letos je bilo organiziranih 12 različnih pohodnih poti, ki se jih je udeležilo rekordno število pohodnikov.

Največ seveda na poti iz Pasje ravni v Dražgoše po poti Cankarjevega bataljona, ki se je udeležilo kar 607 pohodnikov. Pot je dolga kar 31 km, poteka po gozdnih poteh, stezah in brezpotju. Pohod se je začel ob polnoči in je trajal 10–12 ur, večji del je potekal v nočnih urah. Spominski pohod je posvečen dražgoški bitki v januarju leta 1942, v spomin na padle borce Cankarjevega bataljona, postreljene domačine in na požgane Dražgoše. Dražgoša bitka je ena večjih bitk med drugo svetovno vojno v Sloveniji. Potekala je med 9. in 11. januarjem 1942 v vasi Dražgoše in je omajala mit o nepremagljivosti nemške vojske. Bila je prva velika bitka med drugo svetovno vojno, ko so se partizani frontalno bojevali proti okupatorju. V bitki se je 200 borcev Cankarjevega bataljona spopadlo s 4.000 do zob oboroženih in izurjenih nemških vojakov.

Ko je partizanom že primanjkovalo vojaške opreme, so se dogovorili z vaščani, da ti prijaviijo partizane Nemcem, da bi se izognili nemškimi povračilnim ukrepom. Ko so 11. januarja Nemci prišli v vas, so kljub temu takoj postrelili 40 domačinov vpricho njihovih najbližnjih sorodnikov, 81 vaščanov so poslali v koncentracijska taborišča, nekaj v pregnanstvo. Vas so nemški vojaki izropali, požgali in na koncu popolnoma porušili.

Slavnostni govornik na proslavi je bil zgodovinar prof. dr. Božo Repe, ki je v svojem govoru posvetil zgodovinskemu orisu dražgoške bitke le nekaj besed. Povedal je, da je zgodovinsko sporočilo te bitke pretresljivo, a jasno, in si zasluži globoko spoštovanje, saj je neizmerno tragično zaradi zločinov in poboja nedolžnih ljudi ter neizmerno junaško, saj je šlo za enega najzgodnejših in najodmevnejših uporniških dejanj v nacistični Evropi. Večji del svojega govora je Božo Repe namenil današnjemu stanju v državi. Kritičen je bil do politike, ki nas razdvaja, politike, ki ustvarja razmere, v katerih si »nikoli nismo predstavljali, da bo generaciji naših otrok slabše, kot je bilo nam. Da bo kateri koli otrok lačen v šoli. Da se bodo naši starši, ki so izbrili svobodo in z lastnim delom zgradili moderno in solidarno Slovenijo, na stara leta stiskali in se odrekli socialnim podporam, da bi kako nepremičnino zapustili otrokom«. In kot je citiral dr. Aleksandra Dopliharja iz ambulante za ljudi brez zdravstvenega zavarovanja, ki je stiskam ljudi bližje kot kdor koli, ki je nedavno izjavil: »Mali človek ne pomeni ničesar. Nima nobenih pravic, je popolnoma potisnjen ob rob, nima nobene zaščite, ne na sodišču in ne v državi.«

Na koncu svojega govora je prof. dr. Božo Repe dejal: »Državljanov Slovenije je za eno predmestje večjega mesta. Pri današnjih tehnologijah bi s socialnimi in ekološkimi programi,

s socialnim podjetništvom in na druge načine lahko poskrbeli za prihodnost prav vsakega prebivalca. Ne dopustimo novih eksodusov, političnih in ekonomskih. Zlasti pa ne dopustimo, da našo skupno prihodnost spet omadežujeta sovraštvo in kri. Naredimo to državo tako, da se bodo vanjo priseljevali in ne iz nje izseljevali. Naredimo to dostojanstveno.«

S svojim govorom je med udeleženci požel veliko odobravanja in buren aplavz. Pogovori med obiskovalci so nakazali, da so številni mladi pa tudi starejši tokratno prireditelje vzeli tudi kot nadaljevanje protestov zoper vladajoče politične elite.

Tamburaški orkester Sodražica

Primorski akademski zbor
Vinko Vodopivec

koncert iz cikla ob
60. obletnici zbora

sobota, 9. 3. 2013 ob 19h
dvorana OŠ Sodražica

vstop prost

*Dragi ati, po glavi so ti šle smešne rime,
za tebe je imelo posebno veljavo
delo, hribi, smučanje in pa še tek ...
Zapustil si našo drago mamo,
odpravil si se na ravne njivice,
da bi iz doline zrl gor
v višino na Strmco in v Travno Goro.*

(Sonja)

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in dedija

ANDREJA KOVAČIČA
(20. 8. 1941–21. 12. 2012)

se zahvaljujemo vsem, ki ste nam v žalostnih trenutkih stali ob strani in čutili z nami. Hvala vam za vsak iskren stisk roke in za vsako iskreno besedo v tolažbo. Iskrena hvala vsem, ki ste se od njega poslovili in ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu poklonili cvetje in sveče ter delili z nami bolečino. Hvala gospodu župniku Francu Bizjaku za lepo opravljen mašni obred in pevcem za lepo odpete pesmi v slovo. Hvala osebnju Zdravstvene postaje Sodražica, dežurni službi Zdravstvenega doma Ribnica in delavcem Komunalnega podjetja Ribnica. Posebna hvala vsem vam, ki ste bili in ostali prijatelji, pripravljeni pomagati naši družini, kolikor je bilo mogoče.

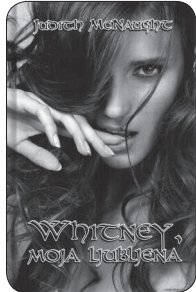
Žena Berta, Sonja in Gregor z družinama

Od strastnih ljubezni do temačnih skrivnosti

Piše: Nežka Mohar Gačnik, bibliotekarka

Minila sta dva meseca in ponovno se Vam oglašamo z novičkami iz knjižnice. Na novembrski pravljilni urici so najmlajši prisluhnili pravljici z naslovom Kje je Frida? in izdelovali metuljčke v obliki pikanke. Decembrska pravljilna urica je minila v znamenju pravljice Poulični mucek. Mali nadobudneži so izdelovali mucke v obliki lutke. Pobrskali smo tudi med knjižnimi policami in za tokrat izbrali naslednje nove knjige!

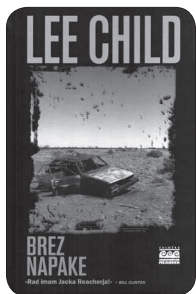
JUDITH MCNAUGHT Whitney, moja ljubljena

To je s čustvi nabita pripoved, ki nasmeje in spravi do solz ter na novo potrjuje, da je avtorica zares eno najboljših peres ljubezenskih romanov našega časa. Pod temnim, lenobnim pogledom Claytona Westmorelanda, vojvode Claymorskega, je Whitney Stone iz predrzne divjakinje odrasla v prelepo, čutno mlado žensko. Po bleščečem družabnem uspehu v pariški visoki družbi se mladenka vrne domov v Anglijo, da bi osvojila srce Paula, svoje mladostniške simpatije. Vendar jo obubožani oče obljubi v zakon čednemu in ošabnemu vojvodi. Ogorčena Whitney na vsakem koraku kljubuje svojemu novemu gospodu. A tudi ko jo njegova vroča strast posrka v vrtinec porajajočega se poželenja, se Whitney ne more – in noče – odpovedati svojim sanjam o popolni ljubezni.

JANE COSTELLO Hočem te nazaj

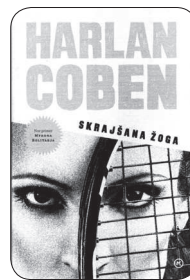
Fant Samantha Brooks je naredil napako. Napako, za katero njegovi prijatelji, sorodniki in tudi sama Sam vedo, da jo bo obžaloval. Jamie je kar na lepem oznanil, da odhaja. Jamie je ljubeč in inteligentent. Sicer ni popoln, vendar je popoln zanj – v vseh pogledih, razen v tem, da je svobodnega duha. In po šestih letih na enem kraju in v službi, ki jo sovraži, se mu zdi, da mora nekaj storiti. Zato rezervira enosmerno vozovnico za Južno Ameriko, čeprav ve, da bo s tem uničil zvezo s Sam. Toda Sam se ne bo vdala brez boja. Ker je Jamie še vedno noro zaljubljen vanjo in je razdvojen, ali bi res odšel ali ne, ima Sam tri mesece časa, da ga prepriča, da bi naredil tisto, kar je prav. Zato s pomočjo prijateljic Ellie in Jen skuje načrt, zaradi katerega naj bi spoznal, čemu se odpoveduje. Načrt, ki vključuje podle zvijače in spletke ter ima samo en cilj: da bi ga Sam dobila nazaj. Toda takrat, ko Jamie končno le sprevidi, kaj je izgubil, je v Saminem življenju že čudovit nov moški. In takoj se zastavi vprašanje ... ali ga sploh še hoče nazaj?

LEE CHILD Brez napake

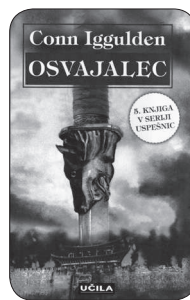
Vse se nekje začne. Za elitnega vojaškega policista Jacka Reacherja je bilo to v Carter Crossingu, v Misisipiju, leta 1997. Zapuščena cesta. Prizorišče zločina. Prikrivanje. Mlada ženska je mrtva in trdni dokazi kažejo na vojaka v bližnji bazi. A ta vojak ima mogočne prijatelje v Washingtonu. Reacher dobi nalogo, naj odkrije, kar lahko, nato pa naj izgine. A ko prispe v Carter Crossing, sreča policistko Elizabeth Deveraux, ki je žejna pravice in lačna skrivnosti. Nista prepričana, če si lahko zaupata, zato nerada združita moči. Reacher razkriva nepričakovane sloje primera in se trudi odkriti resnico, medtem ko

jo ostali poskušajo za vedno prikriti. Mu bo uspelo ali je morda zanj tokratni primer preveč trd oreh?

HARLAN COBEN Skrajšana žoga

Na vrhuncu Odprtega teniškega prvenstva ZDA v neposredni bližini stadiona najdejo ustreljeno mlado teniško igralko Valerie Simpson, ki je bila še pred kratkim na vrhuncu kariere. Zdaj pa na teniških igriščih že kraljuje nov nadarjeni igralec, Duane Richwood. Bolitar kot menedžer skrbi za oboja, a po Valerijinem umoru se vse obrne na glavo. Prvi osumljenec za zločin je Duane, ki pa je prav v času umora blestel na enem od igrišč Flushing Meadowsa v New Yorku. Le komu je bila napoti Valerie?

CONN IGGULDEN Osvajalec

Džingiskanovo ljudstvo je na robu prepada. Dva brata se bojujeta za nasledstvo. Na vzhodu bo vstal veliki osvajalec. In rodil se bo nov imperij. Bojevnik, ki je z modrostjo vladal petini sveta. Učenjak, ki je osvojil imperij, večji od imperija Aleksandra Velikega ali Cezarja. Brat, ki je izdal lastne ljudi, da je zaščitil ljudstvo. Osvajalec pripoveduje zgodbo o Kublaj kanu, kako se je spremenil od modrega učenjaka do najmogočnejšega vojščaka v zgodovini – o izjemnem človeku, ki bi se ga morali spominjati ob Juliju Cezarju, Aleksandru Velikem in Napoleonu Bonaparteju kot enega največjih voditeljev, kar jih je videl svet. Morala bi vladati zlata doba, z imperijem, ki je veliko mogočnejši od ozemlja, ki ga je osvojil veličastni Džingiskan. Namesto tega pa se veliko mongolsko ljudstvo izgublja, ko ga požira njihov najstarejši sovražnik. Vzdignila se je nova generacija, a dolga senca velikega kana še vedno visi nad njimi. Kublaj sanja o imperiju, ki bi se razprostiral od morja do morja. A da bi ga zgradil, se mora novi kan najprej naučiti večšin vojskovanja. Vojščake svojega naroda mora odpeljati na rob znanega sveta. Ko je izmučen in ranjen, se mora soočiti še z lastnimi brati v krvavi državljanski vojni.

S tem tudi zaključujem tokratni pregled nekaterih knjižnih novosti. Čim lepše in prijetneje preživite preostanek zime! Radi in lepo se imejte ter na svidenje spomladi!

PRAVLJIČNE URICE V KNJIŽNICI

Pravljilne urice so primerne za otroke od 4. leta dalje. Potekajo v sodrški knjižnici enkrat mesečno, in sicer ob četrtek ob 17.30. Ponavadi je to tretji oz. četrti teden v mesecu, odvisno od delovnega časa in zasedenosti pravljilčarke. Če želite starši prejemanje obvestila o točnem datumu pravljilnih uric na dom, se oglasite v knjižnici, kjer boste pustili naslov za pošiljanje obvestil.

NI TREBA, DA STE MOJSTER ZA VSE

Marsikaj lahko mi postorimo namesto vas:

- Košnjo trave, rezanje žive meje, žaganje vej.
- Asfaltiranje in manjša gradbena dela.
- Praznjenje greznice.

Pri nas lahko kupite tudi:

- plastični zabojnik za odpadke 120 in 240 l
- plastični kompostnik.

KOMUNALA RIBNICA

www.komunala-ribnica.si, T: 01 83 61 138, 031 758 717

Vljudno vabljeni na
2. uprizoritev komične dramske igre

GLASBENA MINEŠTRA

PETEK, 22.2., OB 19.00
DVORANA DC-16 DOLENJA VAS

Glasbeno mineštro že 8. leto zapored kuhajo mladi igralci in glasbeniki iz Sodražice.

Držijo se preverjenega recepta - prepleta komične igre in glasbenih vložkov. Uspešni uprizoritvi v domačem kraju sledi gostovanje v dvorani DC-16 v Dolenji vasi.

Priča boste dogodkom novinarjev revije Vaš Magazin, katerih delovni dan je vse prej kot običajen ...

Edinstvena priložnost za vse,
ki ste zamudili uprizoritev v Sodražici!
VSTOP PROST

BOJAN POGORELEC,
BLESK D.O.O.
KOSTEVČ 7, 1331 DOLENJA VAS

SPLOŠNA IN ZAKLJUČNA DELA V GRADBENIŠTVU

*GRADBENA DELA

- novogradnja ali rekonstrukcija stanovanjskih in poslovnih stavb (subvencija za pasivne in nizkoenergijske hiše)
- celotna energetska sanacija stavb (subvencija za energetske sanacije do 7000 €)
- adaptacija kopalnic in ostalih prostorov (izris tlorisa, izvedba vseh del na ključ)
- zunanja ureditev (tlakovanje dvorišč, asfaltiranje, izdelava škarp...)
- sanacije (balkonov, pločnikov, vlage v zidu, temeljev...)
- rušitvena dela (vodni izrez betonskih ali opečnih površin)

*FASADERSTVO

- (brezplačna barvna študija, strokovni nadzor, kvalitetna izvedba)
- (pripravimo vam celotno dokumentacijo za nepovratna sredstva 2400 €, ugodni krediti)

*SLIKOPLESKARSTVO

*POLAGANJE TALNIH OBLOG

- (keramika, kamen, parket, laminat, pvc)

*ČISTILNI SERVIS

V MESECU FEBRUARJU IN MARCHU PRIZNAMO 5% POPUSTA NA VSA DELA IN V NAPREJ SKLEPANA NAROČILA

tel.: 041-647-188, e-mail: blesk@siol.net, www.blesk.si

Ribniški PASIJON

"Pridite k meni"

Sobota, **16.3.** in **23.3.**

Ribniški grad
ob **20h**

VSTOPNINE NI

V primeru slabega vremena
uprizoritev odpade.

www.ribniskipasijon.si